

Цена 9 л.

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ

на

XXIII-ТО ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

I РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 74

София, сръда, 20 априлъ

1932 г.

76. заседание

Вторникъ, 19 априлъ 1932 г.

(Открито отъ председателя А. Малиновъ въ 16 ч. и 55 м.)

СЪДЪРЖАНИЕ:

Стр.		Стр.	
Отпуски, разрешени на народни представители . . .	1569		
Питания:			
1) отъ народния представител Д. Нейковъ къмъ министригъ на народото просвещение и на земеделието и държавните имоти относно стачката на студентите въ ветеринарния факултет. (Съобщение)	1570	4) отъ народния представител Д. Ачковъ къмъ министъръ-председателя относно липсата на храни въ Егридеренската околия и какви мерки съмъта да вземе правителството за изхранване населението въ този край. (Развиване и отговоръ)	1578
2) отъ народния представител Х. Трайковъ къмъ министра на вътрешните работи и народното здраве относно задигането отъ центъра на София на студента-македонецъ Михаил Сматракалевъ и братъ му Х. Сматракалевъ отъ дюкяни имъ отъ неотговорни фактори, преобръчени въ стражарска униформа. (Развиване и отговоръ)	1571	5) отъ народния представител И. Лъкарски къмъ министъръ-председателя и министъръ на външните работи и на изповеданията относно прехраната на населението въ пограничните области въ Кюстендилска и Трънска околии. (Развиване и отговоръ)	1581
3) отъ народния представител Т. Христовъ къмъ министъръ относно нанесенъ побой надъ работници въ Свиленградъ. (Развиване и отговоръ)	1572	6) отъ народните представители А. Кантарджиевъ и д-ръ И. Бешковъ къмъ министъръ-председателя относно решенията на финансовия комитетъ въ Женева. (Съобщение)	1583
	1573	Законопроектъ за извънбюджетенъ (свръхсъмѣтенъ) кредитъ за 1931/1932 финансова година. (Трето четене)	1584
		Дневенъ редъ за следващото заседание	1587

Председателъ: (Звъни) Откривамъ заседанието. Приесятствуващият нуждното число народни представители. Заседанието е засянно.

(Отъ заседанието отсъствуващите следните г. г. народни представители: Ангеловъ Иванъ, Апостоловъ Драгомиръ, Арабаджиевъ Петко, Близнаковъ Христо, Бойчиновъ Михаилъ, Бончевъ Тодоръ, Бошнаковъ Тодоръ, Бояджиевъ Стефанъ, Буровъ Атанасъ, Бъчваровъ Василъ, Василевъ Григоръ, Василевъ Иванъ, Василевъ Ради, х. Галибовъ Юсеинъ, Георгиевъ Стойчо, Говедаровъ Георги, Гюровъ Лона, Деневъ Андрей, Джабарски Стоянъ, Дичевъ Петко, Докумовъ Борисъ, Дуковъ Иванъ, Думановъ д-ръ Никола, Енчевъ Георги, Ецовъ Борисъ, Запряновъ Петко, Ивановъ Борисъ, Ивановъ Запрянъ, Икономовъ Димитъръ, Илиевъ Стойко, Капитановъ Анастасъ, Караджовъ Костадинъ, Каракашевъ Никола, Киселички Христо, Коевски Василь, Колевъ Петко, Косевъ Костадинъ, Костадиновъ Костадинъ, Кулевъ д-ръ Тодоръ, Куртевъ Иванъ, х. Лековъ х. Андрей, Лоловъ Сава, Лунговъ Николай, Мариновъ Василь, Мариновъ Георги, Маринчевъ Георги, Мартуковъ Алекси, Мечкарски Тончо, Милевъ Милю, Мицки Христо, Митковъ Сеферинъ, Момчиловъ Стоянъ, Момчиловъ Тодоръ, Мустафовъ Али, Нейковъ Димитъръ, Нейчевъ Адамъ, Неновъ Атанасъ, х. Петковъ х. Георги, Петковъ Стефанъ, Петровъ Никола, Поповъ Еню, Радевъ Георги, Радоловъ Александъръ, Райковски Минко, Родевъ Христо, Русевъ Иванъ, Свишаровъ Добри, Симеоновъ Иванъ, Славовъ Кирилъ, Таслацовъ Цвѣтко, Ташевъ Димо, Тончевъ Ангелъ, Тотевъ Деню, Франгя д-ръ Александъръ, Христовъ Димитъръ, Чановъ

Стефанъ, Чернооковъ Георги, Шидерски Едрю, Юртовъ Георги, Якимовъ Тодоръ и Янакиевъ Василь)

Съобщавамъ на Събраницето, че бюрото е разрешило отпускъ на следните г. г. народни представители:

На г. Петъръ Фенерковъ — 2 дена;
На г. Петко Запряновъ — 2 дена;
На г. Димитъръ Икономовъ — 4 дни;
На г. Юсеинъ х. Галибовъ — 4 дни;
На г. Момчо Дочевъ — 1 день;
На г. Методи Петровъ — 2 дена;
На г. Стойко Илиевъ — 3 дни;
На г. Георги Говедаровъ — 1 день;
На г. Христо Близнаковъ — 1 день;
На г. Минко Райковски — 1 день и
На г. Димитъръ Христовъ — 3 дни.

Народният представител г. Митю Станевъ, който се е ползувалъ досега съ 30 дни отпускъ, иска допълнително 1 день отпускъ. Ще следва Събраницето да му разреши искания отпускъ.

Които г. г. народни представители сѫ съгласни да се разреши на народния представител г. Митю Станевъ 1 день отпускъ, моля, да влагнатъ ръка. Мнозинство, Събраницето приема.

Народният представител г. Тодоръ Бошнаковъ, който се е ползувалъ досега съ 17 дни отпускъ, иска допълнително 4 дни отпускъ. Следва Събраницето да му разреши искания отпускъ.

Които г. г. народни представители сѫ съгласни да се разреши на народния представител г. Тодоръ Бошнаковъ

ПРИБАВКА: коли № № 14 и 15 отъ приложенията Томъ I.

4 дни отпусъкъ, моля, да вдигнатъ ръка. Министерство, Събранието приема.

Съобщавамъ на Народното събрание, че е постъпило питане отъ народния представител г. Димитър Нейковъ къмъ г. г. министрите на народното просвещение и на земеделието, съ което ги пита:

Първо, известно ли имъ е, че поради стачката, избухнала вследствие решението на Академическия съветъ, за също чувствително интереситъ на следващите сега студенти се проектира закриването на ветеринарния факултетъ? И върно ли е това?

Второ, какви мѣрки съмѣтатъ да взематъ за запазване интереситъ и удовлетворяване справедливите искания на студентите ветеринари и за продължение на университетските занятия?

И трето, не съмѣтатъ ли, че се нарушава грубо автономията на Университета съ намѣста на полицията въ чисто професионалните студенчески борби, които съ нищо не застрашаватъ обществения редъ?

Това питане ще се изпрати на г. г. министрите, за да отговорятъ.

Минавамъ къмъ разглеждане на първа точка отъ дневния редъ — отговоръ на питанието.

Моля г. г. народните представители при развиването на питанието си да спазватъ времето за говорене, предвидено въ правилника, за да могатъ г. г. министрите да отговорятъ, колкото се може, на повечко запитвачи.

Г. министърътъ на вътрешните работи е готовъ да отговори на питанието на народния представител г. Христо Трайковъ.

Има думата народниятъ представител г. Христо Трайковъ, за да развие питанието си.

Х. Трайковъ (раб): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Известно ви е, че сѫ отправени извѣредно много питания отъ нашата парламентарна група, обаче на много малко отъ тѣхъ е отговорено. Така, въ продължение на нѣколко месеца ние сме депозирали повече отъ 30—40 питания, на които не е отговорено. Направи се опитъ отъ страна на г. министра на вътрешните работи да ни отговори на нѣкои питания, въ резултатъ на което цѣлата наша парламентарна група бѣше изключена.

Сега трѣба да развие едно питане, което представлява най-малъкъ общественъ интересъ, въ сравнение съ останалите, които съмъ отправилъ.

Питането се касае за задигането на братя Сматракалеви отъ полицейските власти, обаче безъ да имъ се съобщи за какво. Направихме постъпки въ Дирекцията на полицията, да ни се каже за какво сѫ иззети тия двама братя, и ни се съобщи, че не е давано никакво нареждане да бѫдатъ тѣ арестувани, вследствие на което ние бѣхме принудени да отправимъ питане, за да видимъ какъ стои работата, защото двамата братя сѫ македонци, а случватъ съ отвличане на македонци, особено когато тѣ сѫ прогресивно-мислещи македонци, сѫ много. Подъ страхъ да не би и тѣ да изчезнатъ така безследно, както много отъ зевличанинъ сѫ изчезвали, ние направихме питане, и въ резултатъ на другия денъ имахме опроверганието на Дирекцията на полицията, въ което се казваше, че тѣ сѫ поискали отъ г. оклийския началникъ на Татаръ-Пазарджикъ, въ връзка съ нѣкоя стара преписка, свързана съ нѣкакво самоубийство. На другия денъ следъ опроверганието тѣ бѣха освободени.

Това питане имаше смисълъ, ако ми бѣше отговорено въ момента. Понеже имамъ отправени и други питания, които още не сѫ изгубили своето обществено значение, азъ бихъ искалъ да ми се даде възможностъ да развия именно тѣзи питания, а не това питане, което днесъ представлява най-малъкъ общественъ интересъ.

Председателътъ: Кое питане ще развиете и дали г. министърътъ е съгласенъ да ви отговори на него?

Х. Трайковъ (раб): Ще говоря по питанието за братя Сматракалеви.

Председателътъ: Ама Вие заявихте, че по него питане нѣма да говорите.

Х. Трайковъ (раб): То е свързано съ другите. Преди три месеца по сѫщия начинъ, по който обикновено биватъ отвлечани български граждани въ нашата страна — които отвлеченията станаха система отъ 9 юни насамъ — бѣ отвлечена и гражданинъ Георги Андраниновъ, родомъ отъ Бѣлица, Разложко, който и до денъ днешенъ го нѣма. Пра-

вени сѫ много постъпки, обаче не е намѣренъ. Нито министърътъ е могълъ да отговори досега на това мое питане, нито пъкъ нѣкога ще бѫде въ състояние да отговори, защото сведенията гласятъ, че Андраниновъ, който е прогресивно-мислещъ македонецъ, е вече обезглавенъ. Сега, като се знае какво е положението въ Петричия окрѣгъ, като се знае при какво положение сѫ поставени тамъ както мѣстното население, така и емиграцията, настанена въ този край, вие сами можете да си теглите заключението, защо се отвличатъ тия български граждани и какво става съ тѣхъ.

Въмъ е известно сѫщо такъ, че преди нѣколко седмици по сѫщия начинъ бѣха отвлечени трима невроопски общински съветници. Но партийна принадлежностъ двамата се числятъ къмъ Демократическата партия, а единиятъ е председателъ на дружба, следователно, се числятъ къмъ Земедѣлъския съюзъ. На това питане трѣбваше да се отговори, но не се отговори до днесъ и кой знае кога ще се отговори. Знае се етапътъ, презъ който минаха тѣзи общински съветници, докато бѫдатъ освободени. И следъ като бѣха освободени, ние научихме отъ пресата, че сѫ водени преговори съ тѣзи, които сѫ ги отвѣкли. И като резултатъ на това отвличане, отъ въпросните общински съветници е било изтрягнато обещание, че тѣ се отказватъ отъ всѣкаква партийна дейностъ, отказватъ се отъ партийното си убеждение, което ще рече, че жителите въ този край нѣматъ право, въпрѣки конституцията и закона, въ нашата страна, да изповѣдватъ свободно убеждението си. Защо? Защото тоя край е вече не край, присъединенъ къмъ България, а край, който представлява отдѣлна държава съ отдѣлно управление въ българската държава. Знае се какъ минаха общинските избори въ Неврокопъ, знае се, че втората гражданска листа тамъ получи огромното болшинство отъ гласовете и че тѣзи, които при всички случаи налагаха на населението да излиза съ една листа, получиха нѣкакви си 200—300 гласа и по такъвъ начинъ бѣха изгонени отъ общината, въ резултатъ на което дойде отвличането на тримата съветници. Азъ не знамъ дали Министерскиятъ съветъ, дали министърътъ на вътрешните работи, дали и цѣлиятъ Парламентъ ще е съгласенъ съ разбирането, че гражданинъ, насяляващи тоя край, не бива да се ползва отъ политическите си права така, както се ползуватъ отъ тѣхъ останалите граждани, насяляващи нашата страна, но фактъ е, че гражданинъ тамъ не се ползва абсолютно съ никакви политически права. Тамъ, все въ името на освобождението и независимостта на Македония, се запушватъ устата на македонците отъ този край по начинъ, по който само тѣзи, които запушватъ устата на този народъ тамъ, могатъ да ги запушватъ — да мълчатъ и да не разсѫждаватъ, защото всичко, каквото се върши въ този край, се върши съ огледъ на бѫдещата независима и свободна Македония. Но ние питаме: ако тѣзи приети така усьрдно се борятъ за правата и свободата на македонския народъ, поробенъ подъ срѣбска и грѣшка властъ, какъ ще иматъ тѣ моралното право да водятъ борба срещу срѣбската и грѣшката тирания, която е поробила нашата Македония, . . .

A. Буковъ (з): Защо имъ берешъ ти гайлето?

Х. Трайковъ (раб): . . . когато тѣ не даватъ на македонското население отъ Петричия край да каже дори и най-голѣмътъ си болки, не му се дава да говори по това, което е най-необходимо да се направи, по това, което го свързва съ непосрѣдственото му сѫществуване? Изнася се постоянно въ пресата, че тоя край въ икономическо отношение напоследъкъ е поставенъ извѣредно зле. Изнесе се даже чрезъ изявленията на единъ депутатъ отъ македонската парламентарна група, че населението въ тоя край, поради липса на срѣдства да си набави храна, е било принудено да мели царевицата заедно съ кочанитъ и съ нея да се храни. А да не се забравя, че населението тамъ, така или иначе, представлява национално малцинство подчинено, защото за насъ, македонците, Македония е поробена въ трите ѝ части, раздѣлена на три части.

B. Василевъ (мак): Това не е върно. Македония не е поробена въ Петричия окрѣгъ.

Х. Трайковъ (раб): Може би ще се помѣжчите да отхвѣрлите това, че Македония подъ българска власт е поробена, но фактъ е, че въ „Македония“ ежедневно изнася, че причината за лошото икономическо положение, въ което е изпаднала македонскиятъ народъ въ Сърбия, е била срѣбската диктатура. Щомъ като за лошото икономическо положение на нашия македонски народъ въ Сърбия причината е била срѣбската диктатура, . . .

П. Мърмевъ (мак): Какъ може единъ българинъ да сравнява режима въ Петричия окръгъ съ режима въ Сърбия!

Х. Трайковъ (раб): . . . тогава ще тръбва логически да се заключи, че и за лошото икономическо положение на населението въ този край причината също така е не само българското правителство, . . .

П. Мърмевъ (мак): Ти гръкъ ли си, сърбинъ ли си? Кажи отъ коя нация си!

А. Бояджиевъ (раб): Вие, които го заплашвате, кажете, отъ коя нация сте?

Х. Трайковъ (раб): . . . но и ония, които отъ 9 юни насамъ сѫ се настанили тамъ и го грабяха така, както и турчинът не го е грабилъ. Най-после то има куража да изнесе тѣзи безобразни ограбвания въ конгреса на македонските братства. Тамъ се подхвърли за единъ депутат отъ македонската парламентарна група, че той ограбилъ турските имоти въ Горноджумайско, разпродалъ ги и спечелилъ скромната сума 5—6 милиона лева. Защищавайки се въ конгреса, той заяви, че това не отговаря на действителността, че сумата, която той е спечелилъ отъ този ограбенъ тамъ народъ, била само 1 милионъ лева, и че ако тѣзи, които го обвиняватъ, че е спечелилъ такава голѣма сума, докажатъ това, че е спечелилъ 6 милиона лева, а не 1 милионъ лева, той е готовъ да заплати за всѣки 1 милионъ 10 милиона. Следователно, той самъ се признава, че е ограбилъ народа.

Благодарение на това, че българските правителства до днесъ сѫ гледали на този народъ малко по-иначе, или съ други думи, така както гледатъ на него гръцките и сръбските тиари, благодарение на покровителството, което се прави на онѣзи развилини се и изгубили всѣкаква съвѣтъ македонци . . .

П. Мърмевъ (мак): Между които си и ти.

Х. Трайковъ (раб): . . . македонското население е стигнало до положение да яде кочаните на царевицата.

П. Мърмевъ (мак): Нѣмашъ чувство на българинъ. Нѣчастникъ!

Х. Трайковъ (раб): Изнесе се също таќа въ пресата, че другъ депутатъ отъ македонската парламентарна група, голѣмъ тютюневъ търговецъ, Стоянъ Филиповъ, спечелилъ по „законенъ“ начинъ, чрезъ ограбване на тютюнопроизводителите въ този край, нѣколко милиона лева. (Възражения отъ македонците) Г-да! При закупуването на тютюните въ тоя край съществува единъ особен редъ, не такъвъ, какъвто е редът въ предѣлите на стара България. Тамъ има силни на деня, чийто тютюни винаги биватъ много скъпо закупувани, когато тютюните на широката маса тютюнопроизводители се купуватъ на цена — и тѣ сѫ длъжни да се подчинятъ — която се опредѣля отъ силния, отъ така наречения „голѣмъ македонски войвода“.

А. Буковъ (з): Нѣма да ни разправяте до утре тѣзи работи.

Д. Ачковъ (нац. л. о): (Къмъ Х. Трайковъ) Това е една клевета. Азъ съмъ билъ закупчикъ на тютюни отъ името на една чужда фирма и мога да ви кажа, че това, което говорите, е лъжа.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Г. председателю! Той не може да говори повече. Що за нахалство?

Председателътъ: (Звѣни) Г. Трайковъ! Правя Ви бележка.

Х. Трайковъ (раб): Днесъ вестниците сѫщо изнесоха, че двама братя тамъ сѫ били разсѣчени съ брадва. По-късно ще се разбере и тѣзи двама нещастници отъ кого сѫ били разсѣчени.

В. Василевъ (мак): Разсѣчени като братя Сматракалеви и както Тумбевъ изчезна.

Х. Трайковъ (раб): Азъ за Тумбевъ не съмъ отправилъ питане. Но кажете ми, кѫде е Андриановъ, защо сѫ задигнати общинските съветници отъ Неврокопъ и какви сѫ тия декларации, които почвате да правите вие, които най-

безобразно партизанствувате, че не ще давате на другите да партизанствуватъ?

Председателътъ: (Звѣни)

Х. Трайковъ (раб): Следъ дато видѣхте, че въ Неврокопъ населението е съгласно да гласува за всѣка друга листа, но не и за тая, която вие му натрапвате, защо не заговори най-сетне у васъ съвѣтъ и си посипете главите съ пепель и веднъжъ за винаги да престанете да освобождавате македонския народъ, който е писналъ канаки отъ васъ? Ако македонскиятъ народъ е избиванъ, то вие сте, които го избивате. (Тропане по банкитѣ отъ мнозинството)

Председателътъ: (Звѣни)

В. Василевъ (мак): Македония, когато остане на Вашите грижи, ще се самоубие.

Председателътъ: Г. Трайковъ! Предупреждавамъ Ви за последенъ път! Иначе ще взема мѣрки противъ Васъ.

М. Бечевъ (д): (Къмъ Х. Трайковъ) Г. председателю! Ка-къвъ е този агентъ-прокураторъ?

Д. Ачковъ (нац. л. о): (Къмъ Х. Трайковъ) Вие не служите на народа, а на враговете на родината.

М. Бечевъ (д): (Къмъ Х. Трайковъ) Ти си агентъ-про-вокаторъ, чуждо оръдие. Не желаемъ да слушаме. Без-срамникъ!

Х. Трайковъ (раб): Г. г. народни представители! Когато се касае да се защити това население, което населява Петричия окръгъ, всички скачате, защото съмѣтките, както на бившето правителство, така и на сегашното, сѫ и нарализирани свързани съ тия, които клаха и колятъ този народъ.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Както бившето, така и настоящето правителство пазятъ интересите на нацията. Нѣма да служатъ на чужди интереси, като васъ, а на националните.

Х. Трайковъ (раб): Ще се съгласите, че настъпватъ повече ни боли, защото ние сме кланитѣ.

Председателътъ: (Звѣни) Г. Трайковъ! Ще Ви отнема думата. (Ораторътъ продължава да говори при тропане по банкитѣ отъ мнозинството)

Отнемамъ Ви думата.

Х. Трайковъ (раб): . . . Македония ще бѫде свободна въпрѣки всичко.

Председателътъ: Още веднъжъ моля г. г. народните представители да не злоупотрѣбяватъ съ времето, което имъ е отредилъ правилникъ за развитие на питанието, да бѫдатъ по този начинъ добри колеги и да дадатъ възможност и на другите да упражнятъ своите права. Права предупреждение втори път и напомнямъ, че следъ изтичането на 15 минути — времето, опредѣлено отъ правилника — ще отнемемъ думата и ще прибѣгнемъ къмъ по-крайни мѣрки, предвидени въ правилника, за да се възвиши редъ. Не може всѣки колкото му скимне да приказва.

П. Стоевъ (раб): Г. председателю! Обаче и тѣ (Сочи мнозинството) да мѣлчатъ.

Председателътъ: Има думата г. министърътъ на вътрешните работи.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Г. г. народни представители! Азъ искахъ да отговоря на питанието, което народниятъ представителъ г. Христо Трайковъ ми е отправилъ на 11 мартъ, на което питане, обаче, той не счете за нуждно даже да се спре, а почна да разправя работи, които нѣматъ връзка съ самото питане. Той използва трибуната ужъ да упражни едно свое право, а въ сѫщностъ прави една провокаторска, една най-антипарламентарна обструкция.

Азъ тръбва да кажа, че по всички тия въпроси, които се повдигатъ отъ г. Трайковъ, не може да се говори при питанието. Когато се правятъ питания, ще тръбва да се иска отговоръ за фактите. Но да започваме да приказваме по македонския въпросъ, по положението на македон-

ското население извънъ и въ предѣлите на страната, дали то бедствува, дали стопански е добре и пр. и пр., това не може, защото това сѫ работи, които не сѫ засегнати въ питането.

Питането, на което азъ ще отговоря, е следното. Г. Трайковъ казва: (Чете) „На 9 мартъ т. г., 5 ч. следъ пладне, сѫ задигнати въ центъра на София студентътъ-македонецъ Михаилъ Сматракалевъ и братъ му Х. Сматракалевъ отъ дюкянна имъ. Задигнати сѫ отъ хора, облечени въ стражарска униформа. Знаейки похватитъ на неотговорните фактори, изхождащи отъ Революционната македонска организация по отношение честните македонски борци въ македонското освободително движение и имайки предъ видъ нееднократните имъ преобличания въ стражарска униформа и задигането на редица македонски дейци, което е станало система, благодарение на благосклонното покровителство на властта, то азъ си позволявамъ да допушчамъ, че въ случаи имамъ актъ на неотговорни фактори“.

Това е фактътъ, който изнася г. Трайковъ въ своето питане и на което ще тръбва да отговоря.

Д. Ачковъ (нац. л. о): За да клевети властта!

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Върно ли е твърдението въ това питане, че нѣкакви неотговорни фактори, преоблечени въ стражарска униформа, сѫ задигнали двамата братя отъ тѣхния дюкянъ и има ли основание да се правятъ тия обобщения, които г. Трайковъ прави така недостойно, така произволно и така цинично, че кажа азъ, по отношение на държавата и на българския народъ, като говори, че въ нашата страна имало необузданни неотговорни фактори, които се преобличали въ стражарска униформа и били толериирани и настърчавани отъ властта? Това е най-главниятъ въпросъ, който се повдига и на който азъ искамъ да отговоря. Азъ щѣхъ да отговоря още миналия пътъ на това питане, но, както знаете, тогава отговорътъ отъ моя страна се прекъсна поради изключването отъ заседанието на цѣлата работническа парламентарна група.

С. Ивановъ (раб): Не случайно това е първото по редъ питане, на което отговаряте.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Азъ тукъ имамъ десетина питания и мога на всичките да отговоря, ако искате да стоймъ до 12 часа тая вечеръ.

П. Мърмевъ (мак): Фактътъ, за който пита Трайковъ, отначалото до край е невѣренъ. Безподобна лъжа е!

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Моля Ви се! Не е важно сега, когато е вѣзъль вече въ капана, да признае, че фактътъ е невѣренъ. А е важно да се подчертава предъ Парламента и предъ общественото мнение какъ хора, които не чувствуватъ абсолютно никаква обществена отговорност, могатъ съмъло да твърдятъ въ Парламента работи непровѣрени. За да се направяватъ известни заключения, елементарниятъ дѣлъгъ на всѣки народенъ представител налага предварително да пръвши фактъ и следъ това да пише подобни питания. Не е важно, че Дирекцията на полицията на другия денъ е дала опровержение. Да, дирекцията веднага даде опровержение затова, защото се касае за отвлѣчени хора. Но важно е друго, че се намиратъ народни представители — въ кавички народни, а въ сѫщностъ антинародни — въ българския Парламентъ, съ толкова слабо съзнание, които се занимаватъ съ подобни гадости, че кажа азъ, по отношение на държава и отечество, за да петнятъ и държавата, и отечеството.

Отъ македонците: Браво! (Рѣкоплѣскания)

С. Димитровъ (раб): (Опитва се да каже нѣщо, но шумътъ отъ троепането по банките отъ мнозинството заглува думите му)

Председателътъ: (Силно звѣни)

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Истината по случката е следната.

Съ писмо № 2.929, отъ 8 мартъ 1932 г., до г. директора на полицията татарпазарджишката околийски начальникъ моли да бѫдатъ заловени и изпратени подъ стража лицата Борисъ Сматракалевъ и Михаилъ Сматракалевъ, бивши жители на Татаръ-Пазарджикъ, сега живущи въ София, ул. „Позитано“ № 1. Сѫщите се обвиняватъ за убийство. Съ рапортъ отъ 9 мартъ 1932 г. агентъ № 2.645,

осма група, при Дирекцията на полицията донася, че е задържалъ лицата. Съ писмо № 11.961 отъ 9 мартъ 1932 г. и съ писмо № 11.960 отъ 9 мартъ 1932 г. криминалниятъ отдѣл изпраща лицата Борисъ Сматракалевъ и Михаилъ Сматракалевъ на татарпазарджишкия околийски начальникъ. Отъ приложениетъ показания на двамата братя се вижда, че следъ разпита околийскиятъ начальникъ ги е освободилъ. Справка: приложениетъ показания.

При менъ сѫ показанията на двамата братя, следъ като сѫ били разпитани за тѣхното участие въ убийството и сѫ били освободени. Следователно, никакви хора, преоблечени като стражари, никакви македонски дейци, никакви неотговорни фактори, а единъ редовенъ агентъ на полицията, съ писмо отъ неговото началство, възъ основа на българскиятъ закони, е тръбвало да арестува въпростътъ братя и да ги препрати по надлежния редъ за разследване по една случка отъ криминаленъ характеръ.

Следователно, цѣлото това питане е не само голословно, но е едно отвратително питане, което показва, че тия хора (Сочи работниците) не провѣряватъ фактътъ и подаватъ питания, съ които отрупватъ Парламента, създаватъ работа на правителството и ни занимаватъ съ бѣдословия, които не правятъ честь нито на тѣхъ, нито на борбата, която водятъ. Съ тия питания тѣ целятъ да хвѣрлятъ къль върху днешната властъ.

В. Василевъ (мак): (Къмъ работниците) Вие усълужвате на Бѣлградъ съ това питане. Все въ името на прогресивните идеи.

Председателътъ: (Звѣни)

Т. Христовъ (раб): Вие сте предатели. Вие предадохте Македончето на сърбите.

В. Василевъ (мак): Нещастници! Не знаете истината. Задълждавате.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Маса протести имаше.

В. Василевъ (мак): Цѣлата македонска емиграция простира чрезъ свойте организации за тия случай. Нещастници! Усълужвате на сърбите въ името на вашите „прогресивни идеи“.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Едновременно съ това тръбва да кажа, че имамъ и други питания, като това питане на г. Трайковъ. Едно отъ тѣхъ се отнася за отвлѣчените общински съветници отъ Неврокопъ. На тия питания, които сѫ отъ принципиаленъ характеръ, ще отговоря другъ денъ, когато ще мога по-добре да отговоря. Сега ще тръбва да кажа това, което всички знаете: че тия общински съветници отъ Неврокопъ бидоха освободени, тѣ си отдоха въ родните мѣста. На властта остава да издири кои сѫ похитителите и защо е станало отвличането на тия съветници. Въ този край има военно положение. За запазване реда и спокойствието тамъ действуватъ военниятъ власти. Ще дойде може би денъ, когато ще мога, възъ основа на събраниетъ данни, да говоря за причините на това похищението, ако действително е имало такова, и за виновниците. За насъ е важно, че съветници сѫ пуснати на свобода, че сѫ вече въ своите родни огнища. Власти има задачата да тѣрси и да издири виновниците за това похищението.

Това сѫ обяснението, които имаше да дамъ, за да ликвидирамъ съ тия питания, които ми даватъ основание да кажа, че работническата парламентарна група чрезъ произволни и необосновани твърдения и по този въпросъ, както и по всички други, продължава да играе систематически ролята на едно чуждо огъздие и продължава да петни българската държава и българския народъ. (Рѣкоплѣскания отъ мнозинството и македонците)

П. Стоевъ (раб): Съ такива аргументи бѣха избити х. Димовъ, Тодоръ Александровъ и други.

Председателътъ: Има думата народниятъ представител г. Христо Трайковъ, за да каже доволенъ ли е отъ отговора на г. министъра.

Х. Трайковъ (раб): Съ други думи, както каза г. министърътъ на вътрешните работи, азъ самъ съмъ вѣзъль въ капана. Ако това е вѣро, не остава нищо друго, освенъ да го признае. Но азъ ще кажа, че когато г. министъръ признава, че Андриановъ не е задигнатъ отъ отговорни фактори, . . .

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Азъ не знамъ за Андриановъ нищо. Нѣмамъ питане за него.

Х. Трайковъ (раб): . . . същевременно той твърди предъ всички ни нѣщо противно на това, което е известно на цѣлия свѣтъ — че общинските съветници отъ Неврокопъ сѫ задигнати отъ неотговорни фактори и че имъ е взета, като резултатъ на преговоритѣ, които сѫ водени, декларация за отказъ отъ партизанство. Тия факти, г. министре, непрѣврѣни ли сѫ или какво? Тия факти цѣлата преса ги изнесе.

А. Буковъ (з): И понеже ти не ги знаешъ, питашъ и ти отговаряте.

Х. Трайковъ (раб): Неврокопските общински съветници сѫ задигнати отъ неотговорни фактори. Азъ питамъ: и тукъ ли иматъ прѣстъ чужди агенти? Защо досега не можаха да бѫдатъ издирени тия неотговорни фактори и да бѫдатъ поставени на мѣстото имъ, а трѣбаше да се водятъ преговори?

Д. Ачковъ (нац. л. о): Никакви преговори не сѫ водени. Измислица!

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Никакви преговори.

Х. Трайковъ (раб): И забележете, че задигнането на Андриановъ не е случайно. Отговори ми се на едно питане, обаче на питането ми за Андрианова и на редица други питания, отправени преди месецъ, нито се отговаря, нито ще ми се отговори, защото фактитѣ сѫ такива, каквитѣ азъ ги посочвамъ.

Още отначало казахъ, че бѣхъ принуденъ да подамъ това питане, следъ като отъ Обществената безопасностъ не бѣше даденъ отговор кѫде сѫ тия хора и за какво сѫ задигнати. И хубаво направихъ, че подадохъ това питане, за да бѫдатъ тѣ освободени.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Слѣдъ разследването.

Х. Трайковъ (раб): Ако и за Георги Андриановъ излѣзвате съ опровержение, както за неврокопските общински съветници, азъ не само че нѣма да бѫда доволенъ отъ Вашия отговоръ, но ще има да повдигна и други въпроси. На 1 април азъ бѣхъ заплашванъ отъ тия неотговорни фактори и бѣхъ принуденъ да излѣза съ декларация, която пратихъ и до Васъ . . .

П. Мърмевъ (мак): Какво представлявашъ отъ себе си?

Х. Трайковъ (раб): . . . и до цѣлата преса, обаче пресата замълча, не намѣри за нуждно да спомене, че въ редакциите е постѣпенно такава декларация. А това какво значи?

Д. Ачковъ (нац. л. о): Онѣзи фактори съ тахтаби не се занимаватъ.

Х. Трайковъ (раб): Ами кѫде сѫ хилядитѣ прогресивни македонски дѣйци?

Д. Ачковъ (нац. л. о): При прогресивната партия!

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Въ този режимъ ли сѫ ставали тѣзи работи?

Х. Трайковъ (раб): Това сѫ все дѣла на неотговорни фактори. Тогава тѣ бѣха въ съюзъ съ Сговора, а сега сѫ въ съюзъ съ Народния блокъ. Но забележете, че вие, като правительство, ще трѣбва да възстановите законитетъ и въ тоя край, . . .

Д. Ачковъ (нац. л. о): Сега дава съвети за политиката на правителството!

Х. Трайковъ (раб): . . . както сѫ въ останалитѣ краища на страната. Макаръ че работническата класа не се ползва съ права, както трѣбва да се ползува, но поне щогоде да се разбере, че и тамъ сѫществуватъ закони, и да не се излиза съ една листа, колкото да се каже, че е гласувано.

А. Буковъ (з): Кажи доволенъ ли си отъ отговора на г. министра. Речи нѣма какво да дѣржишъ.

Х. Трайковъ (раб): По-добре е да назначите всички лица отъ разнитѣ изборни учреждения тамъ, отколкото за подигравка да се излиза съ една листа за общински съветници и кметове и хората да отиват като волове да гласуватъ за тия, за които имъ се предлага. Съ една листа не може да има избори; може да има избори съ

две или повече листи, но въ никой случай съ една. Това сѫ факти, които не могатъ да бѫдатъ отричани; тѣ могатъ да бѫдатъ отричани дотолкова, доколкото вие не искате да разтурите съюза съ тия неотговорни фактори.

В. Василевъ (мак): Въпрѣки всичко, Македония е позволена, че нѣма партии като вашата — сто пѫти е позволена. Ако бѣше иначе, щѣхте да видите колко по-добре щѣше да бѫде. Г. Трайковъ е изпадналъ въ претворение отъ начало до край.

Председателътъ: Има думата г. Трайко Христовъ, да развие питането си до г. министра на вътрешните работи по инцидентътъ въ Свиленградъ.

Т. Христовъ (раб): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Вървамъ, че ви е известенъ фактътъ, че на 14 и 15 мартъ т. г. надъ свиленградското работничество се извѣрши сѫщински погромъ отъ страна на блоковата властъ. Тамъ повече отъ 40 души бѣха подложени на жестока инквизиция, бити съ такава жестокостъ, че повечето отъ тѣхъ и до днесъ сѫ на смърто легло. Една частъ отъ тѣхъ, вследствие на ужасните побоища, които се упражняватъ въ участъците и въ обществената безопасностъ въ Хасково, за да си спасятъ живота, бѣха принудени да избѣгатъ въ полето и впоследствие блоковата властъ да ги обяви за разбойници.

П. Стоевъ (раб): Сѫщо по сговористки.

Т. Христовъ (раб): Кои сѫ, обаче, причинитѣ, г. г. народни представители, за да се прибѣгне до такъвъ жестокъ тероръ надъ свиленградското работничество? На 14 миналия месецъ, вследствие мизерията, въ която сѫ изпаднали работниците, вследствие на глада и вследствие на безгрижието на блоковото правителство къмъ сѫдбата на безработните, свиленградското работничество е излѣзло на улицата на митингъ, за да протестира масово противъ блоковото правителство, противъ безгрижието на държавата къмъ сѫдбата на безработните. И въ момента, когато всички безработни въ Свиленградъ излизатъ на улицата на митингъ, да протестиратъ противъ безгрижието на държавата, да издигнатъ своите искания като безработни, да искатъ издръжка отъ държавата и община, въ този именно моментъ, намѣсто блоковата властъ да се вслушва въ исканията на безработните и да ги удовлетвори, тя изпраща полиция да бие безработните, да ги подлага въ участъците на нечувана инквизиция. Това става, г. г. народни представители, на 14 мартъ. Въ този именно моментъ, когато работниците сѫ издигали своите искания и сѫ избрали своята делегация, която да се яви предъ отговорните фактори, за да предявятъ своите искания, полицията — конна и пеша — се нахвърля върху безработните съ жестоки побоища, съ стребли надъ тѣхъ, съ тѣхчене съ конетъ, съ биене съ тояги, вследствие на което на маса безработни сѫ счупени главитѣ, рѣщетъ и краката, а други сѫ намушканы съ ножъ.

Нѣкой отъ мнозинството: Ами стражаритѣ, ами конетъ, които сѫ пострадали?

Т. Христовъ (раб): Ще говоримъ и за стражата.

Сѫщиятъ отъ мнозинството: Не Ви е срамъ! Нали се знае това!

Т. Христовъ (раб): Това става, г. г. народни представители, на 14 мартъ. Обаче не спира до тукъ терорътъ надъ свиленградското работничество. На другия денъ, 15 мартъ, когато вече не сѫществува никаква акция, когато всичко е било мирно и тихо въ Свиленградъ, пристига отъ Хасково и отъ различни съседни краища една наказателна команда отъ полицианци, начело съ инспектора на полицията Христо Табаковъ, която почва да гони работниците, да ги лови по кафенетата, по кѫщите, кѫдето сварятъ, да ги арестува. И той денъ, 15 мартъ, се почва една жестока инквизиция.

А. Буковъ (з): Знаешъ ли какво е това инквизиция?

Т. Христовъ (раб): Всичкитѣ арестувани въ участъка сѫ жестоко бити по различнитѣ части на тѣлото имъ. Стражаритѣ сѫ скачали по гърди имъ, биели сѫ ги по краката и, следъ като сѫ изпадали въ безсъзнание, попадали сѫ ги въ Марица и следъ това пакъ е почвалъ побояти надъ тѣхъ на нѣколко пѫти.

Г. г. народни представители! За да не бѫда голословенъ и за да не се усъмните, че това, което ви говоря,

не е истина, азъ ще ви прочета показанието на самите работници. Ето, слушайте, г. г. народни представители, нека блокаритѣ слушатъ реформа въ това отношение.

Елена Д. Парчелиева — бълсната съ конъ, бита съ тояга, счупенъ ѝ е дъсният кракъ въ бедрото, лежи на легло;

Иванъ Чобановъ, общински съветникъ — намушенъ съ ножъ въ гърба, сега въ неизвестност;

Василь Талмазовъ — битъ съ приклади и бичове, въ неизвестност;

Димитър А. Ходжовъ — битъ съ тояги и приклади, въ неизвестност;

Жеко Д. Кашеровъ — битъ съ бичове и приклади, въ неизвестност;

Александър Георгиевъ — битъ съ приклади, пукната му главата, въ неизвестност;

Янаки Димитровъ — битъ въ свиленградския участъкъ 4 пъти и потапянъ въ Марица нѣколко пъти, битъ и въ Хасковската обществена безопасност по ходилата и скачали по двама души върху гърдите му, цѣлъ е посинчъл и съ разбити гърди, лежи на легло, надали ще го бѫде;

Йорданъ Вангеловъ — битъ въ Свиленградъ 6 пъти, потапянъ въ Марица нѣколко пъти, битъ въ Хасково по ходилата и скачали върху гърдите му, цѣлъ почернчълъ, съ разбити гърди, надали ще оздраве;

Стойко Поповъ — рана на врата чакъ до гръклана, битъ въ Свиленградъ и Хасково;

Георги Марковъ — битъ съ бичове и тояги въ Свиленградъ и Хасково, сѫщо и по ходилата два пъти;

Димитър Димитровъ — въ Свиленградъ битъ и пукната му главата, сѫщо въ Хасково най-зле инквизиранъ, битъ е 7 пъти съ разни желѣза, дървета, бичове и съ юмруци, челюстите го болятъ и не може да се храни;

Зора Ив. Хетемова — полуудъла отъ ужасната картина, когато е видѣла какъ се инквизиратъ работниците;

Иванъ Хетемовъ — битъ въ Свиленградъ съ бичове и юмруци;

Надежда Саманджиева — разкарвана два пъти въ участъка, втория път отиватъ въ къщи четирима полицаи, двамата стоятъ на пътните врати, а двамата влизватъ въ къщи безъ общински агентъ при сама жена съ малко дете, пияни до забрава и почватъ най-безобразно да се гаврятъ съ извадени пистолети въ ръжка и бичове и я заплашватъ, скъмватъ календара отъ стената, запушватъ ѝ устата, почватъ да ѝ разправятъ какъ щѣли да я съблѣкатъ гола, какъ щѣли да ѝ връзватъ краката нагоре и какъ щѣли да я биятъ, следъ това я взиматъ въ участъка;

Христо Шивиковъ — гоненъ е като куче изъ дворовете, стреляно му е нѣколко пъти на мясо, заловенъ следъ това, жестоко е битъ нѣколко пъти до изгубване на съзнание, въ Хасково сѫщо е битъ и е държанъ вързанъ като волъ;

Димитър Парушевъ — битъ три пъти съ бичове и дървета;

Апостолъ Секлемовъ — битъ съ дърво, бичове и желѣзо по ходилата, сега не може да ходи;

Министър д-ръ А. Гиргиновъ: Защо не изнесохте тия данни въ питането си, за да Ви отговоря за всѣко едно име?

Т. Христовъ (раб): Впоследствие събрахъ тия сведения.

Министър д-ръ А. Гиргиновъ: Какъ впоследствие! Това сѫ бабини деветини, които разправяте. Да взема азъ сега да ви разправямъ за хиляди имена!

П. Стоевъ (раб): Това сѫ факти.

Т. Христовъ (раб): Димитър Саманджиевъ — битъ въ Свиленградъ и Хасково съ дървета, бичове и ританици, посинчъло му е цѣлото тѣло;

Димитър Милевъ, общински съветникъ — пребитъ, счупена му ръжката, пукната му главата на три място, 4 рани по лицето, цѣлото му тѣло черно, лежа 10 дена въ Хасковската болница.

Г. Костовъ (раб): Фактитѣ сѫ страшни!

Министър д-ръ А. Гиргиновъ: Въ вашата большевишка лаборатория създадени!

Т. Христовъ (раб): Христо Милевъ — битъ съ бичове и дървета;

Димитър Куциревъ, общински съветникъ — непристигнуващъ на акцията, смазанъ е отъ бой, лежи обвитъ въ кожи;

Благой Георгиевъ — пребитъ, лежи въ кожи, гърдите слизнати, лицето му подуто;

Дѣдо Шопъ, 80-годишенъ старецъ, бившъ общински съветникъ — сваленъ отъ колата, като се връща отъ нивата и пребитъ отъ бой;

Георги Златаревъ, 62-годишенъ, — пребитъ, лежи въ кожи, цѣлъ почернчълъ отъ побоя;

Христо Добревъ — битъ е въ Свиленградъ съ бичове и дървета; въ Хасково сѫщо битъ по ходилата 7 пъти и каранъ да се кръсти, да цѣлува кръстъ и да казва, че не е битъ.

М. Райковски (з): Отъ где черпишъ тия сведения, дружарю?

Т. Христовъ (раб): Черпя ги отъ самите бити.

М. Райковски (з): Лично Вие ли ги събрахте?

Т. Христовъ (раб): Да, лично азъ.

Министър д-ръ А. Гиргиновъ: Събирай ги е и отъ тѣзи, които ги нѣма налице!

Т. Христовъ (раб): Димитър Я. Ивановъ — битъ въ Хасково съ бичове и дървета;

Петъръ Ивановъ — битъ е много по различнѣ части на тѣлото, по ходилата три пъти, до протичане на кръвъ;

Димитър Яневъ — битъ съ бичове и дървета;

Карамфилъ Я. Иванова — накарана да стои права 20 часа, бита съ плесници въ Хасково;

Христина Саманджиева, Цонка Дянкова и Иванка Талмазова — бити съ бичове, вкарани въ тъмни стаи и бълскани по стените, накарани да се кръстятъ и да цѣлуватъ кръстъ въ обществената въ Хасково;

Димитър Новаковъ — битъ по цѣлото тѣло и съ желѣзо по ходилата въ Хасково;

Д. Влаховъ (з): Праздна мара — тѣланъ била! Кой знае дали е вѣрно всичко това!

Т. Христовъ (раб): Александъръ Воденичаровъ — 7 пъти звѣрски битъ въ Свиленградъ, три пъти потапянъ въ Марица, битъ е и въ Хасково, разбити му сѫ гърдите, цѣлъ е синъ, сега е въ затвора;

Атанасъ Марашевъ — битъ въ Хасково и полумъртъвъ изпратенъ въ Хасковската болница;

Христо Георгиевъ — стреляно му е въ дюкяна и благодарение, че е избѣгалъ, спасилъ се отъ побоя;

Любенъ Поповъ — битъ жестоко отъ полицай въ дома му, 8 ч. вечерта; на братъ му Кирилъ, който въ това време се е връщалъ отъ дюкяна, и на него е нанесенъ жестокъ побой;

Госпожата на Иванъ Чобановъ — тормозена и заплашвана отъ полицията, като носила хлѣбъ въ участъка, бива ударена въ гърдите и пада въ несвѣсть, отъ който ударъ е по-метналъ;

Янаки Куряновъ — битъ два пъти до забрава; госпожата му, като носила хлѣбъ въ участъка, бива ударена въ гърдите и пада въ несвѣсть, отъ който ударъ е по-метналъ;

К. Кораковъ (д): Това има ли го въ питането?

Т. Христовъ (раб): Димо Вълчевъ — битъ съ бичъ и тояги въ участъка;

Иванъ Техника — сѫщо;

Иванъ Саманджиевъ, Поповъ, Г. Златаревъ, Ат. Марашевъ, Апостолъ Секлемовъ, Христо Добревъ, Александъръ Воденичаровъ, Йорданъ Вангеловъ, Георги Марковъ, Димитър Новаковъ, Христо Саманджиевъ, Ц. Д. Янкова, Иванка Талмазова, Д. Димитровъ и други . . .

Председателътъ: Г. Христовъ! Времето Ви изтича.

Т. Христовъ (раб): Съвршвамъ, г. председателю! — . . . съм държани 45 часа прави като войници, мирно, безъ хлъбъ и вода и безъ да говорятъ. Около 20 жени искали да отидатъ при околовия началникъ, но още на двора ги посреща полиция, която почва да ги бие и гони, а Колю старшията имъ казва: „Зашо сте дошли, дърти уруспии, докарайте младички да ги пречаткаме“.

Това съм действията на полицията въ Свиленградъ.

Г. г. народни представители! Понеже времето ми изтича, азъ завършвамъ. Както виждате, единствената вина на работниците за да се прибегне къмъ такъв жестокъ тероръ и инквизиция спрямо тяхъ въ Свиленградъ, е тази, че работниците, поради натиска на мизерията, съм излезли да протестиратъ, да искаятъ хлъбъ и работа отъ управявящите, отъ отговорните фактори, и властъта, наимѣсто да даде работа и хлъбъ на безработните, тя ги бие, тероризира ги, инквизира ги до положение да паднатъ на смъртно легло. Обаче, г. г. народни представители, работниците не по своя вина съм останали безъ работа. Тъ преди това съм били на работа, тъ съм създали достатъчно блага, за да нѣма нужда днесъ работниците да гладуватъ, при наличността на толкова много създадени материални блага.

И. Василевъ (д): Господине! Докато давате такива нареджания да вдигатъ барикади, все ще има счупени глави!

П. Стоевъ (раб): (Възразява нѣщо)

И. Василевъ (д): Разправяте за барикади и за дървета. Твоите позиви, дето си ги подписахъ ти, ще ги видимъ! Окръжното, окръжното!

Т. Христовъ (раб): Обаче капиталистите, които съм присвоили всички блага за себе си, наимѣсто да дадатъ на безработните отъ натрупаните стоки, съгласни съм по-скоро да ги хвърлятъ въ морето и да ги унищожатъ, но на безработните да не дадатъ нито трохи! (Пререкания между работници и земедѣлци)

Г. Костовъ (раб): Вергиль е специалистъ въ тая областъ.

В. Димовъ (з): Когато ние се борѣхме, въсъ ви нѣмаше. Половината отъ васъ бѣхте агенти на Сговора. Ама герой!

Т. Христовъ (раб): Ето защо работниците, виждайки това положение, че днесъ всички блага съм присвоени отъ самите капиталисти, не ще престанатъ да протестираятъ дотогава, докогато ходятъ гладни и въ безработица. (Ржкоплѣскания отъ работниците)

В. Димовъ (з): Много слабо се чува!

Председателътъ: Има думата г. министъръ на вътрешните работи и народното здраве.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Г. г. народни представители! Питането, на което трѣба да отговоря и за което съмъ събрали сведения, съществено се различава отъ оново, което се говори тукъ отъ трибуна на Народното събрание отъ самия запитвач. Той изнася имена, за които нѣма ни поменъ въ неговото питане.

П. Стоевъ (раб): Обаче въ пресата се изнесоха навремето.

Председателътъ: (Зърни)

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Питането на г. Трайко Христовъ се касае за произшествието, станало на 14 мартъ н. г. въ гр. Свиленградъ, въ който денъ, споредъ него, безработните работници въ Свиленградъ излизатъ масово на улицата, за да протестираятъ противъ безгрижието на държавата и на общината спрямо тяхните искания. Обаче въ момента, когато безработните протестирали, издигайки съвтийски искания за хлъбъ и работа, и избрали делегация, която да връчи исканията имъ предъ местната община, народоблокарската власт, въмѣсто да даде хлъбъ и работа на безработните, изпраща имъ полиция за усмиряване, която нападнала безработните съ стрелба, побоища, тояги и бичове, тъпкания съ коне на мѫже, жени и деца — безъ разлика. Улицата се превърнала на истинска боева аrena! Счупени съм главите на десетина мѫже и жени. Не обяснява само, какъ е станала тая боева аrena отъ мѫже, жени, деца и старци.

П. Стоевъ (раб): Както бѣше и тукъ предъ Народното събрание по време на студентската акция.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Ще ви обясня какъ вие непрѣжнато, и тукъ и тамъ, винаги провокирате.

П. Стоевъ (раб): Все бититѣ лоши.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Вие все искате да защищавате народа, а въ сѫщностъ вкарвате въ нови бедствия народа, затуй защото сте провокатори, много зловредни и злонаметни провокатори.

По-нататъкъ въ това питане се казва, че имало десетина души изпратени въ Хасково, други десетина усилено се търсятъ, обаче имена въ това питане нѣма. Това е общата картина, която дава това питане, и азъ трѣба да се движка въ неговите рамки.

П. Стоевъ (раб): Нѣмахме сведения тогава, а сега получихме тия сведения и ги съобщаваме.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Единъ сериозенъ народенъ представителъ, когато отправя питане, трѣба да знае какво питатъ, за да знае и министъръ какво да му отговори. Ако господинътъ не е ималъ дамъ, трѣбвало е да почака, да ги събере, да ги впише въ питането, за да събера и азъ сведения и тогава да му отговоря. Азъ не съмъ всеведущъ и не мога да знамъ всичко това, което той говори тукъ.

А. Бояджиевъ (раб): Тия сведения ги имаме отъ Вашата полиция. Това показва доколко съм точни сведенията, които Ви дава Вашата полиция.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Азъ трѣба да квалифицирамъ всички тия съобщения, които се правятъ тукъ отъ народния представителъ, неупоменати въ неговото питане, като голословни, като измислици.

П. Стоевъ (раб): Пресата измислила ли ги е?

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Азъ трѣба да направя това заключение, защото другояче не мога да отговоря на това, което за пръвъ пътъ се съобщава въ Народното събрание въ настоящия моментъ.

Азъ искамъ да дамъ освѣтление на Народното събрание по самите произшествия, станали на 14 мартъ, въ Свиленградъ, защото тъ съм действително доста характерни и съмъ отъ известно значение, за да се види, какъ действува скритата комунистическа конспирация въ лицето на така наречените работнически представители, които непрестанно настъпватъ тълпите и съм прѣките виновници за всички нещастия.

А. Бояджиевъ (раб): Вѣчно едно и сѫщо повтаряте. Това значи да се криете задъ дѣлата си, да не отговорите.

Д. Влаховъ (з): Мълчете когато говори министъръ.

П. Стоевъ (раб): Мълчи бе, терористъ!

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: На първо място трѣба да ви кажа, че на 13 мартъ — предшествуващиятъ денъ въ клуба на Работническата партия е имало публично събрание, на което говорилъ на тема „Кризисътъ и тѣхните причини“ работникътъ отъ Свиленградъ Благой Гърчевъ. Това събрание е било устроено отъ деятелите на Работническата партия, за да се подгответъ почвата за една улична демонстрация, като се използува създаденото недоволство въръдъ тютюнопроизводителите — които съмъ същевременно и тютюноработници — отъ решението на тютюневата кооперация „Тракия“ да изнесе част отъ своята тютюни за обработка въ гр. Харманли. Това решение е било продиктувано отъ добре разбраните частни интереси на самата кооперация, а именно, защото въ Харманли има по-опитни работници, обработката ще костувва по-евтино, тамъ ще се даде една по-добра, преизнана манипулация на тютюна, и по този начинъ ще се осигури единъ по-лесенъ пласментъ. Че действително това е така, ясно говори фактътъ . . .

П. Стоевъ (раб): Не прескачайте, г. министре. Това е докладъ на Ваши полицейски органи.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Моля Ви се. Нищо нѣма прескачамъ. Азъ искамъ да бѫда по-кратъкъ.

П. Стоевъ (раб): Касае се за 10 хиляди души тютюноработници.

Министър д-р А. Гиргиновъ: Азъ казахъ: (Чете) „която да даде и единъ по-лесенъ пласментъ и да се получи по-добра цена на международния пазаръ на предлагания тютюнъ.“

А. Бояджиевъ (раб): Макаръ и това да е за смѣтка на всички работници въ Свиленградъ.

Министър д-р А. Гиргиновъ: Защо не мѣлчите като ви отговаряме на питанието? Действително вие сте невъзпитани хора! (Продължава да чете) „Че действително това е така, ясно говори фактътъ, че председателствующиятъ събранието, Иванъ Чобановъ, покана Демиръ Демиревъ да каже нѣщо на безработнитѣ въ свръзка съ изнасянето на тютюнътъ отъ кооперация „Тракия“ за обработка въ гр. Харманли, съ което се поставляли мѣстните работници въ гладуващо положение.“ — Както виждате, единъ провокаторъ веднага идва да се намѣства въ работните на кооперацията и иска да инсинуира, че пренасянето на тютюна не знани нищо друго, освенъ да турятъ свиленградските работници въ гладуващо положение. — (Продължава да чете) „Така неусѣтно публичното събрание отъ организационно и строго научно“ — защото темата е научна — „се обособява като предварително събрание за повдигане борческия духъ на недоволниците, подкрепено отъ деятелитѣ на Работническата партия и нейните поддѣлвания, които неусѣтно вземат инициативата въ свои рѣже и отъ дребния чисто административенъ въпросъ, за оставянето или прекъръпдането на тютюна, който може изключително да бѫде разрешенъ въ една или друга смисъль само съ разбирателството на една делегация отъ работници и производители съ управата на кооперацията, които сѫ властни да взематъ съответни решения — деятелитѣ на Работническата партия измѣстватъ тоя въпросъ отъ естественото му разрешение и създаватъ отъ него единъ чисто политически въпросъ, като вкарватъ недоволниците по тоя случай въ водоврътежа на своите политически борби. Въ сѫщото събрание, вместо да се избере делегация, която да потърси сътрудничеството и на сѫществуващите компетентни и заинтересованы лица и власти и да уреди тоя боленъ и жизненъ за работничеството въпросъ съ управата на кооперацията, като се апелира и настоява за неговото разрешаване въ смисъль на искането на свиленградските работници — решава се да се направи една публична демонстрация и протестъ на улицата на 14 мартъ т. г.“ — Чисто икономическитѣ въпроси, следователно, се обръщатъ отъ тѣзи, които искатъ да ръководятъ работниците, на политически. (Възражения отъ работниците)

С. Димитровъ (раб): Политическата борба не е monopoly само на васъ!

Министър д-р А. Гиргиновъ: Ще отговоря на всички въпроси. — (Продължава да чете) „Къмъ 10 ч. работничеството се събира на протестъ и демонстрация на площада на главната улица срещу банка „Изтокъ“ — дачъ отъ кооперация „Тракия“, която остава на заденъ планъ, а така сѫщо и решението на въпроса, който е билъ поставенъ като претексъ за тая улична демонстрация. Работничеството се тълпи, сѫщо и любопитни зрители. Не липсватъ и плакарди, носени отъ Александъръ Воденичаровъ, съ надпись „Работа и хлѣбъ“, а друга отъ Христо Добревъ, съ надпись „Въ борбата е спасението“. Александъръ Воденичаровъ издига ораторска трибуна на открито. Намиращиятъ се наблизо полицай предупреждава тълпата да се разотиде, като забранява на оратора да говори — понеже събранието е на открито и нито е било искано да бѫде разрешено, нито е било разрешено. — Тълпата не се разпръсва. Полицаятъ пакъ нѣколкократно предупреждава и най-после билъ принуденъ да използува и последното предупреждение — „стрѣлба въ въздухъ“, като сѫщевременно привлѣче вниманието и на другата стража, която да дойде на мястото, за да тури въ изпълнение даденото законно предупреждение — сѫщото, което е първия денъ, на 13 мартъ т. г., е било известно на гражданинството чрезъ общинския глашатай. Вместо подчинение и разпръсване, тълпата не напушта мястото. Димитъръ Саманджиевъ се провиква: „Работници! Отстоявайте на вашата борба! Къмъ община!“ По тая команда, цѣлото работничество, начело съ работническите деятели, съ плакарди и викове „Позоръ“, „Долу“ и пр. се отправяте къмъ община. Когато манифестантите стигатъ до площада срещу халитѣ, биватъ посрещнати отъ дошлата на помощъ полиция, която пакъ ги подканя нѣколкоратно да се разпръснатъ. Въ момента тълпата се е колебаела и стояла пасивна, готова да се разотиде. Тогава лицето Александъръ Георгиевъ се изкачва на единъ камъкъ, посрѣдъ площада и се

провиква: „Работници! Дръжте се, не отстѫпвайте! На насилето отговорете съ насилие“. Неговите думи се повтарятъ отъ Иванъ Чобановъ. Това повдига духа на работниците. Отъ тълпата се хвърля камъкъ срещу полицията. Полицаятъ се раздвижватъ между тълпата, за да я разпръснатъ. Тогава върху имъ полетява градъ отъ камъни. Полицаятъ се силятъ да изпълнятъ своя дѣлъгъ, като сѫ били принудени да удрятъ съ палките по гърбовете, за да могатъ да разпръснатъ неподчинявашата се на законите разпорежданя тълпа. Съ камъкъ бива раненъ въ главата, задъ ухото и въ челюстта стражарът Колю Господиновъ. Стражарът Георги Желевъ бива раненъ съ камъкъ въ устата и му изкъртватъ три зъба. Нѣколко други полицаи биватъ ранени по-леко по гърба, ръжетъ, краката.

„Стайко Ст. Поповъ се е помъжилъ да свали отъ коня коня на стражаръ, но не успѣлъ. Сѫщиятъ на старши стражаръ е попрѣчилъ да освободи отъ побой стражаря Карамфилъ Славовъ, който е билъ хванатъ отъ нѣколко работници, между които Димитъръ Саманджиевъ, Йорданъ Вангеловъ, Апостоль Секлемовъ, Александъръ Воденичаровъ и др., които сѫ му нанесли тежък побой, като сѫ искали да му отнематъ и пушката, но не успѣли.“

Нѣкой отъ земедѣлците: (Къмъ работниците) Защо мѣлчите?

Министър д-р А. Гиргиновъ: Първоначално сѫ били задържани нѣколко лица. Срѣдъ тая суматоха, при която е имало, като виждате, наранени преди всичко отъ властта, вследствие хвърлянето на камъни, стражата се е въздържала да употреби огнестрелно или друго оружие, което би било по-ефикасно, стоически е посрѣщала хвърлянето на камъните и е понасяла тия наранявания. Следъ произшествието били сѫ задържани нѣкои лица, обаче инициаторите, подбудителите, тия, които сѫ се противопоставили съ сила, не сѫ били задържани, защото сѫ се укрили, а нѣкои напуснали и града, съзнавайки престъпното действие, което сѫ извѣрили и наказанието, което биха понесли съгласно закона.

Г. Костовъ (раб): Както въ сговористско време, така и днес въашата полиция подготвя подстрекатели.

Н. Гашевски (нац. л.): Нима стражарите трѣбваше да отстѫпятъ?

Министър д-р А. Гиргиновъ: На другия денъ следъ това произшествие въ Свиленградъ е дошълъ окръжниятъ полицейски инспекторъ, за да разследва работата и да бѫдатъ намѣрени всички виновни лица — дотолкова, доколко сѫ могли да бѫдатъ намѣрени. Всички, които сѫ се съпротивлявали на законните разпореждания на властта сѫ били дадени подъ сѫдъ. Така (Чете) „На г. прокурора при Хасковския окръженъ сѫдъ се предадоха на 25 мартъ т. г. лицата, които бѫха подведени, както следва: Александъръ Георгиевъ по чл. 141, алинея първа, въ свръзка съ чл. 138, п. 2 отъ наказателния законъ — въ бѣгство; 2. Александъръ Воденичаровъ — сѫщо въ бѣгство; 3. Димитъръ Саманджиевъ, Янаки Димитровъ, Демиръ Демировъ, Йорданъ Вангеловъ, Христо Добревъ, Анастасъ Секлемовъ, Стойко Поповъ, всички по чл. 141, алинея втора, въ свръзка съ чл. 138, п. 2, отъ наказателния законъ и като мѣрка за неотклонението имъ е определено по 2.000 л. гаранция; 4. Иванъ Чобановъ, Василь Талмазовъ — чл. 141, алинея втора, въ свръзка съ чл. 138, п. 2 отъ наказателния законъ — сѫщо въ бѣгство.“

Г. г. народни представители! Въ допълнение на тѣзи данни ще трѣбва да цитирамъ и единъ официаленъ документъ отъ Свиленградския околийски лѣкар, който съ № 175 отъ 15 мартъ т. г., значи непосрѣдствено, на другия денъ следъ произшествието, удостовѣрява: (Чете) „Вчера, 14 того, се явиха въ амбулаторията ми четирма човѣка отъ повѣрената Ви стража, у които намѣрихъ следните тѣлесни повреди: 1) старшиятъ пеши полицейски стражар Колю Господиновъ, ударенъ съ тежко тѣло ордие (въроятно камъкъ) въ дѣсната челюсть и дѣсното ухо. Има въроятностъ да има fractura mandibularis и затова трѣбва да бѫде изпратенъ на лѣчене въ болница; 2) младшиятъ пеши стражар, Карамфилъ Славовъ, ударенъ съ камъкъ задъ дѣсното ухо и подъ него; младшиятъ пеши стражар, Георги Желевъ, ударенъ съ камъкъ въ лѣвата страна на бузата — разпокъсана лѣвата добра устна; лѣкуването му ще продължи най-малко 15—20 дена; 4) младшиятъ пеши стражар, Христо Димитровъ, пребоденъ съ ножъ въ безименния пръстъ на лѣвата ръка, безъ повреда на кости или важна артерия; лѣкуването му ще продължи 6 до 7 дена“. (п) Околийски лѣкар д-р Стр. Дочковъ.

П. Напетовъ (раб): Четири! А ние имаме 38 медицински свидетелства за счупени крака, ръце и глави.

С. Таковъ (з): Компенсация тукъ нѣма.

Г. Ганевъ (з): Като биятъ стражаритѣ, какъ мислишъ, тѣ да имъ постелятъ ли? Ще ги гледатъ ли?

Нѣкой отъ работниците: Ти оправдавашъ ли ги?

Г. Ганевъ (з): Азъ зная, че трѣба да се тачатъ законитѣ.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: На 14 мартъ т. г. въ Свиленградъ напитѣ большевики сѫ искали да използватъ отново лошото материално положение на свиленградските работници, като сѫ ги насьскали да протестираятъ противъ една наредба, не на властта, а на една тютюнева кооперация, която по стопански съображения искала да манипулира своите тютюни въ Харманли, а не въ Свиленградъ. Тѣзи лъжезащитници на работническата класа сѫ отишли и този денъ въ Свиленградъ, за да провокиратъ работниците, да ги насьскатъ и да ги извадятъ на улицата да протестираятъ и да искатъ хлѣбъ и работа — отъ кого? Тукъ въ питането се говори, че искали това отъ Народния блокъ. Каква работа и какъвъ хлѣбъ Народниятъ блокъ може да даде на свиленградското безработно население, тютюнопроизводители и тютюноработници, въ връзка съ една чиста кооперативна, дружествена работа, каквато е била работата по манипулирането на тютюнитѣ на мѣстната кооперация „Тракия“? Очевидно е, че всичко това свидетелствува, какъ се смѣсватъ понятията, какъ се прави най-вулгарна агитация, какъ се насьскватъ масите, само и само да се прави шумъ, аларма и да се тревожи и безъ това доста разтръженото наше население, което има нужда отъ срѣдства за препитание. Следователно, юридическите и моралните виновници за онова, което е станало въ Свиленградъ на 14 мартъ, сѫ тия лъжезащитници на работническата класа, които правятъ това питане. Затова защото, ако бѣше въпросъ да се накара управата на кооперация „Тракия“ да остави за манипулиране тютюнитѣ ся въ Свиленградъ, а не да ги изпраща въ Харманли, нѣмаше нужда отъ тази улична манифестация, отъ тѣзи плакарди, отъ това насьскване, отъ това противопоставяне на полицейската власт. Азъ имамъ въ себе си нѣколко фотографически снимки за движението на тѣлата (Посочва ги) и мога да свидетелствувамъ, че тѣлата е била въ сѫщностъ малцинство въ сравнение съ грамадното мнозинство сеидджии, които сѫ се трупали около общинското управление. Групата на работниците отъ така наречения Трудовъ блокъ, която е свикала събранието и която е искала да манифестира, въ сѫщностъ е била едно малцинство спрямо другата тѣла отъ хора, дошли да наблюдаватъ.

П. Напетовъ (раб): Комуна е.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Трѣба да призная тукъ, че въ България има единъ лошъ навикъ: има много сеидджии, които обикновено отиватъ въ такива случаи да гледатъ, да наблюдаватъ и които не се оттеглятъ, за да даватъ възможностъ да се провѣрятъ онни, които сѫ виновни предъ закона и които се противопоставятъ на наредбите на законната власт. За жалостъ, въ този случай се е създала суматоха. И когато полицията е трѣбвало да възпрепятствува това хулиганско нападение срещу управата на кооперация „Тракия“ отъ страна на тия провокатори, насьсквачи, антисоциални въ всѣко отношение и противни на българския народъ; . . .

П. Стоевъ (раб): Съ тия си думи насьсквате Вашата полиция.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: . . . когато, казвамъ, тѣржавната власт е трѣбвало да се противопостави, да ги разгони, да тури редъ въ Свиленградъ и да запази управата на кооперацията „Тракия“ отъ насилийски действия, и когато вследствие на сеиджилъка на мѫже, жени и деца, тѣлата се е увеличила, очевидно, при действието, което е трѣбвало да извѣрши полицията, може би мнозина невинно сѫ пострадали, било отъ нѣкой прикладъ на пушка, било отъ нѣкой камшикъ, било отъ нѣщо друго. Ако тѣ не сѫ били тамъ, нѣмаше никой да пострада, тия герои (Сочи работниците) щѣха да бѣгатъ и да се криятъ по таванинѣ. И действително, тѣ сѫ изѣѣгали, защото отъ тѣхъ нѣма никой нараненъ. Може би има пострадали само хора, които сѫ абсолютно невинни. Поради факта, че тѣ сѫ останали на мѣстото и съ това сѫ прѣчили на полицията да изпълни своя дѣлгъ, се е създала суматохата, при която неволно нѣкои отъ тѣхъ сѫ пострадали. Обаче тия герои, за които говорятъ и донесенията и за които е образуванс вече углавно дѣло, сѫ изѣѣгали по таванинѣ и още ги нѣма.

П. Стоевъ (раб): Казахте, че има пуснати съ гаранция.

М. Бечевъ (д): Това е тѣхенъ патентъ — да бѣгатъ.

Н. Алексиевъ (з): Казватъ, че има и деца убити.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Да, и деца има пострадали отъ тѣзи, които сѫ отишли да наблюдаватъ. Ето такива деца се виждатъ и на снимката — елате вижте. (Сочи фотографическата снимка) Вследствие на суматохата сѫ пострадали, може би, и жени, и деца, а и стари хора. Въ скоро време полицията ще издаде нареддане, съ което ще се предупредятъ гражданинѣ, че въ моментъ, когато на улицата ще има да се упражнява насилие къмъ властта отъ която и да е група, ще се дава знакъ, следъ който всѣки ще трѣба да напустятъ мѣстото, кѫдето става произшествието. Въ противенъ случаи всѣки, които остане тамъ, ще нося лично отговорността за последствията.

Г. Костовъ (раб): Значи, вие готовите избиване на работниците за 1 май. Да се разберемъ!

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Това нареддане ще се отнася не само за 1 май, но и за всички случаи. И ще ви оставимъ (Къмъ работниците) да щурмувате държавата, та да понесете всички последствия отъ този щурмъ, който ще искате да правите. (Възражения отъ работниците) Ние ще апелираме къмъ гражданинѣ да се отстраниватъ въ такива случаи и да оставятъ на улицата васъ, геройтѣ, за да видимъ, какъ ще се противопоставите на законно-установените власти и на законитѣ.

С. Димитровъ (раб): Ние представляваме 200 хиляди работници и селяни.

П. Стоевъ (раб): Не прѣчете на работниците да си правятъ събрания.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Тѣзи сѫ обясненията, г-да, които имахъ да дамъ по случай свиленградските произшествия. Азъ съжалявамъ, че тѣ сѫ станали. Чакай не ги е искалъ. Обаче сѫщевременно азъ изказвамъ гордъмото възмущение на правителството, че сѫ се намѣрили провокатори, които сѫ искали да използватъ населението като слѣпо оръдие за своите не народни, а антинародни цели, за влошаването на стопанското и политическото положение въ страната! (Рѣкоплѣскания отъ мнозинството)

П. Стоевъ (раб): И сега насьсквате къмъ убийства. Съжаляваме, г. министре!

Председателътъ: (Звѣни) Моля, г. Стоевъ!

П. Стоевъ (раб): Дѣржите ли смѣтка за думитѣ си, които казвате, г. министре? Фактически Вие насьсквате къмъ убийства.

Председателътъ: Моля, изслушайте оратора.

П. Стоевъ (раб): Не може така, г. председателю! Насъска се къмъ убийства.

Председателътъ: Изслушайте вашия другарь.

Т. Христовъ (раб): Г. г. народни представители! Въ никакъ случай не мога да бѫда доволенъ отъ отговора на г. министра, защото той не опроверга нито единъ фактъ отъ тия, които изнесохъ тукъ . . .

И. Василевъ (д): Седни си, щомъ не си доволенъ.

Т. Христовъ (раб): . . . за бититѣ, за инквизиранитѣ, за намушканитѣ и пр.

И. Василевъ (д): Я кажете за стражаритѣ, кой ги би тамъ?

Т. Христовъ (раб): Обаче ще трѣба да забележа, че доказателствата, които г. министъръ чете тукъ за бити полици, сѫ доказателства на единъ полицай, който е

устройвалъ побоища тамъ и който е казалъ, че ще представи такива доказателства, които ще бъдатъ въ полза на полицията.

Г. министърът и сега настъпва свойтъ органи къмъ побоища надъ работничеството, тогава когато то е изпаднало въ мизерия и излиза на улицата, за да протестира противъ глада и мизерията. Съ свойтъ приказки г. министърът настърчава полицията къмъ избиване на работничеството. Той като чели отрича свободата на събрания за работниците. Той навсякъде забранява всички събрания на работниците.

П. Стоевъ (раб): И пакъ работниците са виновни.

Т. Христовъ (раб): Така че азъ не мога да бъда доволенъ отъ отговора на г. министър. Азъ протестирамъ за терора, който се упражнява надъ работничеството въ Свиленградъ.

К. Кораковъ (д): Околийският началникъ въ Свиленградъ е много добъръ човѣкъ и знае какво прави.

Т. Христовъ (раб): Тоя тероръ въ Свиленградъ се обяснява съ факта, че тамъ работниците вземаха общината въ свойтъ ръце. Тамъ тъ биха напълно цѣлата буржоазна опозиция и си извоюваха една работническа комуна, и затуй е тоя жестокъ тероръ срещу работниците въ Свиленградъ.

Председателът: Г. министъръ-председателъ е готовъ да отговори на питането на народния представител г. Димитъръ Ачковъ. Давамъ думата на последния.

П. Стоевъ (раб): (Къмъ Д. Ачковъ) Говори, но пази мандата си, защото предстои касиране.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Моятъ мандатъ го пазя избирателите ми, не азъ и ти.

С. Димитровъ (раб): Полицейските избиратели.

Д. Ачковъ (нац. л. о): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! На 4 априлъ отправихъ къмъ г. министъръ-председателя следното питане: (Чете)

„Известно ли Ви е, че на 26 мартъ т. г. мастанлийският окръжен управител г. Савовъ съ една телеграма до Дирекцията на храноизноса донася, че въ Егридеренска околия има вече смъртни случаи отъ гладъ, като посочва единъ случай на полудѣла жена отъ гладъ и нѣколко случаи съ малолѣтни деца, умръли отъ гладъ? Сѫщиятъ обръща внимание, че населението, което е предимно тютюнопроизводителско, предлага тютюните си за 10 л. килограмътъ, но нѣма кой да ги купи.

„Ако Ви е известно горното, какви мѣрки правителството взема, за да спаси населението отъ Егридеренска околия отъ най-страшната смърть — смърть, предизвикана отъ гладъ — и какви мѣроприятия правителството възнамѣрява да приложи, за да бѫде населението изхранено презъ месеците априль, май и юни, до новата реколта, за да може до известна степенъ да бѫде спасено отъ това нещастно бедствие, въ връзка съ него-вото изключително производство — тютюна?“

Както виждате, поводъ, за да отправя това питане къмъ г. министъръ-председателя, ми дава една телеграма, изпратена до храноизноса. Вие си спомняте, г. г. народни представители, че още въ осмото заседание на извѣнридната сесия, на 3 септемврий 1931 г., предъ видъ положението въ този край, азъ отправихъ едно питане до тогавашния министъръ-председателъ, на което питане сегашниятъ министъръ-председателъ ми отговори. Още тогава азъ обрънахъ вниманието на правителството, че, поради изключителните условия, въ които населението въ този край се намира, гладъ сѫществува и ще има много лоши последствия за това население. Тогава г. министъръ-председателъ ми отговори и ми каза, че правителството е взело мѣрки, дало е заповѣди и остава въпросътъ да се нареди въ детайли отъ техническа страна, какъ да се изпратятъ въ този край храни отъ Дирекцията на храноизноса, чрезъ Земедѣлската банка, за да може своевременно населението да ги закупи. Азъ още тогава отговорихъ: една част отъ населението ще има възможностъ да купи отъ така доставените храни, но друга част е поставена въ абсолютна невъзможностъ да може да се ползува отъ каквато и да било храни, защото не разполага съ никакви срѣдства.

Както ви е известно, въ тия краища на Мастанлийско, предимно Джебеля и Егри-дере, поради високите чукари, населението, което не може да произвежда нищо друго,

освенъ тютюнъ, е много зле поставено, предъ видъ на изключителните лоши продажби на тютюна. Трѣба да призная, че правителството възложи на Дирекцията за храноизноса храни да бѫдатъ доставени и раздадени чрезъ Земедѣлската банка въ кредитъ, като авансъ срещу тютюните на производителите. Но това разпореждане не даде очакваните резултати, за да премахне глада, защото аванси се даваха отъ Земедѣлската банка — съ пълно право — само на ония земедѣлци, които имаха повече отъ 100 кгр. тютюнъ, имаха инвентарь, имаха и добитъкъ. Но тамъ населението е малоимотно и на васъ, особено на земедѣлците, ще ви се види чудно, че голѣма част отъ него иматъ само по 3—4—5 декара и много малко сѫ онѣзи, които иматъ по 10—20—30 декара. Тѣзи малоимотни, нѣмайки никакъвъ добитъкъ, нито кокошка, не могатъ да получатъ тия аванси, защото иматъ по 50—60—70 или 100 кгр. тютюнъ. Стагитъ имъ задължения превишаватъ стойността на тютюна и ето защо тѣ не могатъ да използватъ тия аванси, които се даваха срещу непродадените тютюни. И поради това настъпи туй положение, за да не могатъ да си набавятъ храни и формено гладуватъ.

Вѣрно е, обаче, че когато се е получила тая телеграма въ Дирекцията на храноизноса, въпрѣки това, че директрът е отсѫтствуvalъ, по заповѣдъ на г. министъръ-председателя сѫ били изпратени нѣколко вагона съ храни, при условие по-благоприятно отъ първото, като се даватъ на крайно бедните съ отстѫпка 50%, а на другите да се даватъ на костумите цени, плюсъ разносътъ. Всичките возможни хора купиха тая храна по пълна цена; друга част отъ населението купи съ отстѫпката, която имъ се праѣше. Обаче имаше, има и сега част отъ населението, което се нуждае отъ безплатна храна, защото нѣма абсолютно никакви срѣдства, защото нѣма нито петь лева, за да може да си набави храна. Въ последния моментъ, когато дойде този тревоженъ сигналъ, министърътъ на земедѣлciето г. Гичевъ помогна: въ Егри-дере се отпушнаха отъ страна на Българската земедѣлска банка храни — не вѣче отъ държавата, а отъ Земедѣлската банка. Трѣба да заявя — защото ми се потвърди отъ положително мѣсто — че въ тоя моментъ Дирекцията на храноизноса не разполага съ никаква царевица и заради това, по заповѣдъ на министър, Земедѣлската банка закупи петь вагона царевица отъ търговци, отъ които три даде на Пашмаклийския окръгъ, а два — на Егридеренска околия. Тия петь вагона царевица пристигнаха на мѣстото и преди нѣколко дена се раздаха въ Пашмаклийския окръгъ опредѣлените три вагона, а отъ вчера се раздава вѣче и на населението въ Егридеренска околия опредѣленото за него количество два вагона.

Прави ми странно впечатление, г-да — нѣма защо да го скривамъ, трѣба да го призная предъ васъ — че въ този моментъ, когато този край, който е изключително работнически, страда отъ такъвъ гладъ, представителите на работническата група нѣмъ никаква грижа за тия български граждани. И до днесъ никой отъ тѣхъ не е обѣлилъ никѫде дума за тоя народъ, . . .

Т. Христовъ (раб): (Възразява нѣщо)

Д. Ачковъ (нац. л. о): . . . а главно Трайко Христовъ се занимава съ съвсемъ други работи и бѣрза официалнѣ да донесе на враговетъ на българското племе, че се вършатъ беззакония.

Т. Христовъ (раб): (Възразява)

Д. Ачковъ (нац. л. о): А вие не сте ли интернационалисти?

П. Напетовъ (раб): Изклажте го тѣй, както турцитъ не изклажа.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Мълчи, мълчи, ти, руски агенцио! Ти си сѣть, защото получаваш руски пари, но тѣ ония бедни хора тамъ, не сѫ сити, защото отъ никѫде не получаватъ, освенъ отъ българската държава.

Х. Трайковъ (раб): Като се гледа сега твоятъ изборъ ще видимъ дали ще го утвѣрдятъ.

Председателътъ: (Звѣни)

Д. Ачковъ (нац. л. о): Ще видимъ! Азъ вѣрвамъ, че на родните представители ще преценяватъ по съвѣсть моите изборъ, а нѣма да вдигнатъ или да не вдигнатъ рѣка по заповѣдъ отъ Москва, както правите вие.

Х. Трайковъ (раб): Хююматчия сте Вие! Я потвърдете туй положение!

Д. Ачковъ (нац. л. о): Азъ не говоря тукъ като хююматчия. Пъкъ даже да съмъ билъ нѣкога хююматчия, азъ съмъ се избиралъ тогава само отъ правителството, къмъ чиято партия съмъ се числилъ.

Председателът: (Звѣни) На въпроса!

Д. Ачковъ (нац. л. о): На въпроса, г. председателю, ама ме закачатъ. Респектирайте ги да не ме закачатъ, защото всѣкога съмъ готовъ да имъ отговарямъ на закачкитѣ.

Председателът: (Звѣни)

П. Напетовъ (раб): За изборитѣ въ Свиленградъ мълчишъ! . . .

Д. Ачковъ (нац. л. о): Г. министърътъ Ви отговори. Когато ще бѫда министъръ азъ, ще Ви отговоря още по-хубаво. (Смѣхъ всрѣдъ мнозинството)

Нѣкой отъ земедѣлцитѣ: Значи, имашъ намѣрение да ставашъ министъръ?!. . .

Д. Ачковъ (нац. л. о): Въпрѣки грижитѣ, г-да, на правителството да може да облекчи положението въ Мастанлийски и Пашиаклийски окрѣзи, положението тамъ е толкова лошо, щото тия мѣрки само не сѫ достатъчни за да може то да се облекчи и заради това азъ апелирамъ къмъ Народното събрание да даде всичката възможност на правителството, да направи то жертви за той моментъ, за да може да спаси отъ смърть това население отъ Мастанлийски и Пашиаклийски окрѣзи. Защото не трѣба да забравяме, че тамъ населението е такова, че то никога не проявява никакво недоволство. То не знае що е това протестъ. То страда, то се мѫчи и то мълчи. И нека ви кажа, че ако до властта дойде вѣстъта, че това население тамъ умира, това не стана отъ гласове на това умираще население, а други хора сѫ обѣрнати вниманіе на властта. Защото онѣзи хора, които страдатъ безъмѣлъно тамъ, въ онъя край, знаятъ да търпятъ. Ако това страданіе бѣше въ нѣкой другъ край на България, ние щѣхме да бѫдемъ при друго положение.

Сега какви мѣрки правителството трѣба да вземе, г-да, за да подобри положението въ този край? Даването на храни не ще бѫде достатъчно. Азъ въ своето питане посочвамъ главната причина за това лошо положение, а именно, че производството на това население — тютюнътъ — нѣма никаква цена. Правителството е длѣжно да вземе всички мѣрки. Въ другото си питане до г. министъръ-председателя предложихъ нѣколко мѣрки за откупуването на тютюните. Днесъ съ люокупката на тия тютюни става голѣма експлоатация. Има фирми, които сѫ дали аванси на населението и срещу тѣзи аванси сега, предимно въ Кошкувашко, събиратъ тютюните на сонъ фиятъ, а не на затвърдени цени. Г. Ляпчевъ се смѣе за тая турска дума „сонъ фиятъ“. Азъ трѣба да му кажа, че тамъ само тази дума се употребява между търговците и тютюнопроизводителите. Сонъ фиятъ значи продажба на цени незатвърдени, а произволни, които ще докара бѫдещето. А бѫдещето може да докара и 5 л. цена на килограмъ тютюнъ.

Затуй азъ обръщамъ вниманието на почитаемото правителство да вземе мѣрки да не се експлоатира това лошо положение на населението отъ какъвто и да било търговецъ, за да му изземва сега при това нещастно състояние тютюните безъ пари.

С. Топевъ (раб): Както въ Свиленградъ.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Навѣкъде, въ всички тютюневи центрове, не само за Ерги-дере и Мастанли. Азъ познавамъ положението въ своя край и за него говоря. Понеже другитѣ тютюнопроизводителни краища не ги познавамъ, затова не мога да си издигна гласа. Но азъ не казвамъ, че за едни правителството трѣба да бѫде майка, а за други мащеха. Българското правителство трѣба да бѫде за всички майка.

С. Димитровъ (раб): Вие не сте ли представителъ на тия тютюневи фирми? Вие кого представлявате тукъ?

Х. Трайковъ (раб): Търговците не сѫ ли въ Демократическия говоръ?

Д. Ачковъ (нац. л. о): Азъ казахъ на тебе, че ти не знаешъ що плешишъ. Научи се по-напредъ да говоришъ, че после плеши.

Председателът: Свѣршете, г. Ачковъ! Времето Ви изтече.

Х. Трайковъ (раб): Кажи, кой те прати тукъ? Ачковата партия кѫде е?

Д. Ачковъ (нац. л. о): За такива приказки въ Свиленградъ може да се счупятъ не зѣби, ами нѣщо повече.

Х. Трайковъ (раб): Защо населението тамъ търпи?

Д. Ачковъ (нац. л. о): Населението тамъ търпи, защото не се отишли да го развръзвате. Ако отидете да го развръзватите, нѣма да търпи.

Х. Трайковъ (раб): Търпи, защото камшикътѣ е надъ главата му.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Никакви камшици нѣма.

Х. Трайковъ (раб): Защото е национално малцинство!

Д. Ачковъ (нац. л. о): Ти плачешъ за национално малцинство! Ти не се грижишъ за своето малцинство, защото не знаешъ отъ какво малцинство си . . .

Х. Трайковъ (раб): Ти си забравилъ, че си македонецъ, отдавна си се покрѣстилъ.

Председателът: Напомнявамъ Ви, г. Ачковъ, че Ви изтече времето!

Д. Ачковъ (нац. л. о): Моля, г. председателю, тия заекачки не ми даватъ възможност да се съсрѣдоточа и да продължа мисълта си.

Председателът: Азъ съмъ партизанинъ на закачкитѣ да не се обрѣща внимание.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Много пѣкъ чисти ще излѣзатъ тогава! (Смѣхъ) Като отправямъ това питане къмъ г. министъръ-председателя, моля да вземе грижи, за да може на това население, ако не се откупятъ изцѣло по нѣка къвъ начинъ тютюните отъ държавата или Земедѣлската банка, то поне отчасти да му се помогне. Трѣба да се знае, че сега у търговците има чистъ манипулиранъ готовъ тютюнъ отъ старите реколти 4 милиона килограма, и около 1½—2 милиона килограма стари тютюни има въ тютюнопроизводителите, а отъ новата реколта 1931 г. има готовъ 30 милиона килограма тютюнъ. Всичко това е една ценна стока, която стои у производителя, и въ това време стой не е въ положение да разполага нито съ единъ сантимъ.

П. Стоевъ (раб): Стока, която се е обезценена и никъде нѣма пазарь за нея.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Благодарение на болшевишкия дѣмплингъ.

П. Стоевъ (раб): Благодарение на капитализма и на системата му.

Председателът: (Звѣни)

П. Напетовъ (раб): Капиталистите не ги купуватъ.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Болшевишката Русия щѣше да ги откупи, ако вие не бѣхте изяли парите на болшевиките! (Смѣхъ)

И азъ мисля, че моята молба ще бѫде чута и правителството ще направи всичко възможно, за да облекчи положението за нѣколкото идущи месеци. Въ сѫщото време правителството трѣба да вземе мѣрки да могатъ тютюните да бѫдатъ продадени. Какъ ще ги продава? Азъ и по-рано казахъ: по-добре е правителството да вземе всички тия тютюни да ги преработи, за да може срещу компенсация да ги прораде на режиите.

Тукъ му е мѣстото, г. г. народни представители, да обрънатъ вниманието и върху експлоатацията, която вършатъ търговците или представителите на тютюневите режии, които купватъ непосрѣдствено отъ производителите. Експлоатацията въ този моментъ отъ тѣхъ и отъ чужденците става по следния начинъ. Явява се представ-

вителът на една режия във едно село, определя цената максимумъ 30 л. за най-хубавъ максулъ и откупва отъ два до петъ максула. Следъ това спира покупките. Явява се подиръ 5 дена и предлага вече по-ниски цени. Във това време, следъ единъ-два дена, се явява другъ представителъ, на друга режия, и за него вече цените съм определини. По този начинъ подъ формата на търговска конкуренция става негласно съглашение.

П. Напетовъ (раб): Разбойници безъ пушки обиратъ населението!

П. Стоевъ (раб): Ама тъ съм членове на Либералната партия.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Нѣма затворена кола, за да ви поставятъ вънре и да ви изпратятъ, дето ви е мѣстото.

Председателътъ: Свѣршвайте, г. Ачковъ.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Свѣршвамъ, г. председателю. — Тая експлоатация е много страшна, защото става подъ формата на лоялна конкуренция, безъ, обаче, да има конкуренция, а има едно негласно разбирателство. Населението чувствува това, разбира го много добре, но то нѣма срѣдства да реагира. Само правителството е въ положение да реагира противъ това зло.

Председателътъ: Има думата г. министъръ-председателътъ.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Г. г. народни представители! Въпросътъ, който се повдига отъ г. Ачкова, е: дали правителството е взело мѣрки да подпомогне бедствището население въ нѣкои отъ покрайнините на нашето царство, предимно въ Петричия, Мастанлийския и Пашмаклийския окръзи?

Въренъ е фактътъ, че положението въ една голѣма част отъ тѣзи три окръга, цвѣтущи нѣкога, когато стойността на тютюните бѣше голѣма, сега е много бедствено, но правителството още преди нѣколко месеца взе мѣрки да дойде на помощъ на бедствището население. Тия мѣрки сѫ следнитѣ. Намалиха се цените на храните, които се занасятъ тамъ. Дирекцията за храноизноса намали цената на кукуруза съ 50%, а на другите хани — съ 25%, като не се смѣта транспортътъ, и по такъвъ начинъ населението тамъ яде храните на по-ниски цени отъ онѣзи, на които продава производителятъ въ Стара България. Досега, по смѣрките на които имамъ, това костува на дирекцията една загуба отъ 2 miliona лева, защото вие знаете, че дирекцията не закупува кукурузъ и тя трѣбва специално да закупи, за да изпрати въ тия мѣстности. На бедното население, което не е въ състояние да плати, ние дадохме хани даромъ. Каза се отъ самия запитвачъ, че съм били изпратени 5 тона хани, които се раздавали безплатно на най-бедното население. Това е, което се направи отъ държавата, и мене ми се чини, че населението въ тия краища е доволно.

И. Лѣкарски (д. сг): Има и други гранични краища, кѫдето има твърде много бедно население, за което нищо не е направено.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Моля. По единъ списъкъ, притетъ отъ Министерския съветъ, се опредѣлиха околии, които се смѣтатъ, че сѫ бедствищни. Даже части отъ нѣкои околии се опредѣлиха за бедствищни, защото въ една околия има и планинска част и полска част. Това се възстанови, защото държавата не е въ състояние да храни бедствището населението. Което е възможно, това може да направи държавата. Но това, което се направи за Петричия, Мастанлийския и Пашмаклийския окръзи и за други балкански околии или части отъ околии, споредъ списъка, притетъ отъ Министерския съветъ, е максималното, което може да се направи. Може да има и отдалечни бедствищни на села, но правителството не можеше да даде помощъ на всѣко отдалечно село.

Помощта се даде навреме и, мога да кажа, доста обилно. Загубите, които понеся държавата, сѫ съ милиони, но Министерскиятъ съветъ смѣтна за своя дължностъ да подпомогне това бедствищче население и да му даде възможностъ сравнително евтино да се прехранва. И ако направите смѣтка, на каква цена сѫ купувани хранителните продукти въ Кърджалийско и Пашмаклийско миналата година и сега, ще видите, че сега ги купуватъ съ 25% по-евтино отъ действителната имъ стойностъ.

И. Лѣкарски (д. сг): Нѣматъ пари да ги купятъ.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Плюсъ това, както казахъ, раздадени бѣха бесплатно храни отъ страна на държавата.

Колкото се отнася до втория въпросъ — бедствището положение на населението въ тия краища, въ които се произвежда тютюнъ, вследствие понижението на цените на тютюна — това, г. г. народни представители, е другъ въпросъ. Той е единъ голѣмъ въпросъ, който не може да се разреши само съ нашите усилия. Понижението стойността на тютюна не е български въпросъ и зависи отъ много други условия. Той не зависи отъ нашата воля и отъ нашите разпореждания. Действително българските тютюнопроизводители има да прекратятъ една тежка криза и съ тѣхъ наедно и българското стопанство. Защото известно е, че единъ отъ артикулите, който крепѣше българския износъ, е тютюнътъ. Въпрѣки едно голѣмо количество отъ 30.000.000 кр. отъ миналогодишната реколта и при едно качество много добро, при цените, които се даватъ за тютюна, действително българските тютюнопроизводители ще страдатъ. Българското правителство направи това, което можеше да направи. За тютюните отъ старите реколти Министерскиятъ съветъ взе постановление, що всички държавни доставки отъ чужбина да се платятъ, срещу компенсация, съ стари тютюни. Има вече направени и нѣколко сдѣлки. Прави се, каквато е възможно да стане, но да опредѣлимъ ние съ собствените си сили цената на тютюна, това не можемъ да направимъ и никой не е въ състояние да го направи. Това е една сериозна криза, която се превивява. Ще трѣба да се употребятъ всички усилия, за да се пласиратъ тютюните. Азъ зная слушатъ, които г. запитвачъ визира относително практиката на нѣкои режии, но той знае мѣрките, които се взеха. Известно е, че една отъ режиите се отказа да отива въ селата да купува тютюнъ, безъ да има конкуренция. Нещастието е тамъ, че тютюневата търговия е въ много лошо положение и че не можемъ да имаме конкуренция, тъй, като нѣма търговци, които да отиватъ въ селата да купуватъ и да се конкуриратъ. Това е другата страна на въпроса.

Г-да! Това имахъ да отговоря и съмъ убеденъ, че г. запитвачъ ще остане доволенъ отъ мѣрките, които вземахме, защото повече отъ тѣзи мѣрки, които вземахме, не можеха да се взематъ.

И. Лѣкарски (д. сг): 5—10 л. килограма се предлага тютюнътъ и нѣма кой да го купи.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Зная го. По едно време въ Петричия и Горноджумайския краища тютюнътъ се продаваше отъ 35 до 40 л. килограма. Върно е, че малко време, за нещастие, траяха тия цени, но тѣ бѣха добри цени. Върно е, че Земедѣлъската банка направи каквото можеше, като авансира известни суми срещу тютюните на тия бедствищни краища. Върно е, че авансътъ сѫ малки, но всѣки ще разбере, че Земедѣлъската банка не е въ състояние да откупи тютюните на населението. Въобще живѣе се въ една сериозна криза и ще трѣба да положимъ доста усилия, за да можемъ да свържемъ двата края.

Председателътъ: Има думата народниятъ представителъ Г. Димитъръ Ачковъ, за да каже доволенъ ли е отъ отговора на г. министъръ-председателя.

Д. Ачковъ (нац. л. о): Съ вѣра, че ще бѫдатъ засилени мѣрките, които е взело правителството за облекчение положението на това население и че ще бѫдатъ премахнати причините за това положение, азъ заявявамъ, че съмъ доволенъ отъ отговора на г. министъръ-председателя.

П. Стоевъ (раб): И моля да не се касира изборътъ ми!

Д. Ачковъ (нац. л. о): Е, хайде да напусвамъ министъръ-председателя, та да ме касиратъ! Това ли искате?

И. Лѣкарски (д. сг): Г. министъръ-председателю! Преди повече отъ единъ месецъ съмъ дали питане по сѫщия въпросъ за населението отъ пограничните области въ Кюстендилска и Трѣнска околии.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Азъ не го зная.

И. Лѣкарски (д. сг): По сѫщия въпросъ се отнася и, ако ми позволите, ще го развия.

Министър-председател Н. Мушановъ: Развийте го, щомъ е същото. Ще Ви отговоря.

Председателът: Има думата народниятъ представител г. Иванъ Лъкарски, за да развие питането си.

И. Лъкарски (д. сг): (Отъ трибуна) Г. г. народни представители! Азъ съмъ отправилъ следното питане къмъ г. министър-председателя и министър на външните работи и на изповѣданията: (Чете) „Съ постановление, взето въ заседанието му отъ 18 февруари т. г., протоколъ № 13, Министерскиятъ съвет е одобрилъ наредба № 25 на Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни, въ п. 3 на която се възлага на дирекцията да закупува царевица за изхранване на бедното население въ пограничните околии въ Петричия, Пашмаклийски и Мастанлийски окръзи. Закупената царевица ще се продава на бедното население отъ клоноветъ на Българската земедѣлска банка направо или чрезъ клоноветъ и кредитираниетъ отъ сѫщата банка кооперации, а където нѣма такива, отъ общинските управления, по костуема цена, намалена съ 50%, а на населението въ сѫщите околии, което има срѣдства за изхранване, по костуема цена.“

(Подпредседателът Н. Шоповъ заема председателското място)

Отъ снабдяването съ царевица при казаниетъ по-горе условия е изключено непроизводителното и бедно погранично население въ Кюстендилска и Трънска околия. Това бедно погранично население, което носи извѣнредни тежести не само по охраната на границата, но неговиятъ трудъ и неговиятъ добърътъ се използватъ безвъзмездно отъ пограничната ни стража при разнасяне на хранителните продукти и гориво по постоветъ, за доставка на материали и изграждане на постовитъ и други помѣщения; това население, което има нещастието да насяства единъ непроизводителъ теренъ, изложенъ на градушки и на воднени, чито що-голе доходни имоти въ по-голѣмата имъ част останаха оттатъкъ границата, безъ да могатъ собствениците имъ редовно и рационално да ги обработватъ и да прибиратъ реколтата отъ тѣхъ; това население край най-важната и най-застрашена гранична линия, прорѣзана съ черна бразда и укрепена отъ противника съ телени мрежи, вълчи ями и бетонирани бойници, съѣтамъ, че заслужава грижатъ и помощта на държавата еднакво, ако не повече, съ населението въ Мастанлийски, Пашмаклийски и Петрички окръзи.

Отъ друга страна, това население не произвежда никакви интензивни култури, нѣма условия за експлоатиране, доколкото ги има обекти за горски стопанства, заsegнато е извѣнредно много отъ безработицата, а кредитите, доколкото имаше такива при Земедѣлската банка, сѫ покрити съ сключени вече заеми. Като така, то не може да намѣри срѣдства, за да си закупи храна. Такава, макаръ и при намалени цени, то не ще успѣе да си закупи, ако държавата не му се притече на помощъ чрезъ гарантиране отъ нея отпускането на заеми отъ Българската земедѣлска банка, срѣдствата отъ които заеми да бѫдатъ употребени за закупуване на храни.

Ето защо питамъ и моля да ми отговорите:

1. Не сѫтате ли, че въ п. 3 отъ наредбата № 25 на Дирекцията за храноизносъ, публикувана въ „Държавенъ вестникъ“, брой 269 отъ 26 февруари т. г., ще трѣбва да се включи и населението отъ пограничните области въ Кюстендилска и Трънска околии?

2. Не сѫтате ли, че крайно нужно е да се отпускатъ на бедното население отъ граничните области заеми отъ Българската земедѣлска банка подъ гаранцията на държавата, за да си набави това население срѣдства за закупуване на храни и да не бѫде още повече заробявано отъ лихваритъ?

Г. г. народни представители! Нѣмамъ да прибавя много нѣщо къмъ онова, което ви прочетохъ отъ моето питане. За мене въпросътъ не е локаленъ; не се касае само да бѫде удовлетворено едно население край нашата граница. Съѣтамъ, че въпросътъ е държавенъ; касае се за едно население, което не само по духъ е приобщено къмъ държавната идея и къмъ нацията си, но на което сѫ възложени извѣнредни тежести по охраната и гарантирането неприкосвенистъта на нашата граница. Това население изнемогва извѣнредно много. Тогава, когато ние въ София или по други мѣста въ вѫтрешността на България сме спокойни и ходимъ по театри и кафенета, това население бодрствува денонощно, заедно съ малката и слабата българска погранична стража. При пекъ, при дъждъ, при

калища, зимно и лѣтно време, въ всѣко време презъ годината, даже и тогава, когато е засто съ обработването на малките си недоходни имоти, то изпълнява своя дългъ, строи постове, разнася храна на българската погранична стража, тогавъ когато за него самото нѣма храна, тогавъ когато то оставя децата си въ кѫщи безъ хлѣбъ, безъ каквито и да било хранителни продукти. Не е парадоксъ, ако ви кажа, че част отъ туй население, на много мѣста, е принудено да се храни съ хлѣбъ, който по-скоро прилича на недопечена каль. То употребява нѣкаква чорба, въ която туря дивъ киселецъ или дивъ лукъ, за да може не да се подслади, а да намокри хлѣба, за да бѫде по-лесно приеманъ отъ децата. Това е установено отъ една анкета, която бѣше направена въ миналите години между децата, отиващи на училище, въ тѣзи краища. Вследствие допълнителния хлѣбъ, дължащъ се на допълнително брашно, въ което, покрай другите примѣси, е имало даже стърготини, тамъ сѫ се били появили масови заболявания между децата.

Нѣкой отъ земедѣлците: Отъ кѫде пъкъ се вземаха стърготини?

И. Лъкарски (д. сг): По всѣка вѣроятностъ, трѣбва да сѫ били въ самото брашно. Това е констатирано отъ анкета, направена отъ лѣкари, не е измислено отъ менъ. То е вторично и бѣше направено достояние на Дирекцията на народното здраве. Сега, напоследъкъ, нѣма констатирани такива случаи.

Нѣкой отъ земедѣлците: Като отидемъ въ Кюстендилъ, тамъ дръжъ тая речь.

И. Лъкарски (д. сг): Г. г. народни представители! Ко-гато правителството приема, че е крайно необходимо да се притече на помощъ на бедното погранично население и решава да го подпомогне, давайки му храни съ 50% намалени цени, азъ не мога да разбера, защо това трѣбва да се направи за едни краища, кѫдето населението е при по-благоприятни условия, а да се изключи Кюстендилската погранична зона? Това създава смутъ въ душата на населението отъ тази зона. Изключването на населението въ Кюстендилската погранична зона отъ категорията на населението, което се нуждае отъ помощта на държавата, макаръ да е поставено при лоши условия, го обезсърдчава, това влияе зле на неговия духъ, и азъ се страхувамъ, че неговото чувство на родолюбие ще отслабне, което не е въ интереса на държавата. Това население нѣма работна площи. Ноторень фактъ, който не може да отрече никой, е, че голѣма част отъ населението тамъ, при настѣлването на пролѣтъ, е принудено да отива въ вѫтрешността на царството, за да търси работа, но при кризата, при голѣмата безработица, то може да разчита, че ще намѣри такава. Населението тамъ е въ такова положение, че даже при намалени цени на храните, то не може да си купува такива. Азъ съѣтамъ, че нико не ще костствува на държавата, ако польнейша гаранция Българската земедѣлска банка спустне кредити на това население и го снабди съ срѣдства за закупуване на храни.

Г. г. народни представители! Азъ имамъ една малка статистика, която говори, че въ той край, бивше Босилеградско, 72% отъ населението иматъ задължения къмъ Земедѣлска банка, че 65—67% отъ тѣзи задължения сѫ неизправни, било варантъ, било заеми срещу поръчителство. Неговиятъ кредит при Земедѣлска банка е за-критъ. При кризата днесъ това население не може да намѣри пари, за да си купи храни отъ кѫдето и да бѫде. Ето защо и да му предлагате храни на по-ниска цена, то не ще бѫде въ положение да си купи такива, защото нѣма никакви срѣдства. Ако искате ефикасно да помогнете на това бедно гранично население, крайно необходимо е да му се даде възможност да склучи заеми отъ Земедѣлска банка подъ гаранция на държавата — защото иначе Земедѣлска банка не може да му отпустне такива — които заеми ще му послужатъ за купуване храни, за да може да се изхрани. Това е практикувано и въ миналото спрямо това население, което е останало досега честно и което не се е възползвало отъ това, че държавата гарантира неговите заеми, за да не ги плаща. Една малка анкета ще установи, че това население е много по-честно по отношение на своите задължения къмъ Земедѣлска банка, отколкото населението на други мѣста, на което сѫ давани заеми подъ гаранцията на държавата.

Г. министър-председателътъ, отговаряйки на питанието на г. Ачковъ, въ свръзка съ тютюните, каза, че този край

е облекченъ, като се дават хrани на населението или бесплатно, или на намалени цени. Въ нашия край, както имахъ кураж да прекъсна и да напомня, не се явяватъ търговци да купуватъ тютюнът, а и дотолкова, доколкото се явяватъ въ последните дни, тъ предлагаатъ едини неимовърно низки цени, стигащи 5–10 л. за килограмъ доброкачествени тютюни. Безспорно, при това положение на населението, при така липса на сръдства у него за купуване на хrани, то е принудено да продава своите тютюни при тия низки цени, защото много отъ хората тамъ сж заложили своите тютюни предъ Земедѣлската банка, вземали сж кредити срещу тѣхъ, които сега не могатъ да платятъ — не могатъ дори да посрещнатъ лихвите и потасенятията, което е необходимо да правятъ. Населението въ нашия край, което въ голъмата си част, особено въ подбалканския мѣста, е тютюнопроизводително, нѣма възможност да продаде тютюнът, за да вземе малко пари, да се снабди съ срѣдства, за да си купи хrани.

Ето защо азъ моля г. министъръ-председателя да сезира съ този въпросъ Министерския съветъ. И г. директоръ на прехраната преди две седмици ходи да направи анкета въ с. Трекляно. Моите сведения говорятъ, че той се е убедилъ въ достовѣрността на сведенията, които азъ бѣхъ му далъ, а може би и нѣкои други мои колеги, и че трѣбва да се подпомогне на населението тамъ. Възражението, което направи г. министъръ-председателятъ, че държавата не може да изхрани цѣлото население, съмъ тъмъ за неоснователно поне по отношение на това население, за което говоря азъ — бедното гражданско население — че при условията, при които се намира то, държавата е длъжна да му се притече на помощъ.

Досега — азъ смѣло мога да го заявя, както имахъ случай и другъ пътъ да го заявя — българската държава не е имала една определена своя гранична политика. За голъмо съжаление, това е голата истиня. Но не е така у нашите съседи. Тамъ се правятъ голъми усилия, тамъ се полагатъ извѣрдено голъми грижи, за да се подпомогне граничното население, поощряватъ се известни инициативи, за да се подкрепи това население. А у насъ държавата обикновено влиза въ контакти съ туй население само чрезъ своите акции агенти и горски и полицейски стражари по време на изборите, дотолкова доколкото е необходимо, за да вземе неговите гласове.

Нѣкой отъ мнозинството: Така бѣше въ време на Сговора.

И. Лѣкарски (д. сг): Това е ставало и преди насъ, то става и днесъ, става всѣкога. Това сж били грижитъ на българската държава. Но ако е въпросъ за управлението на Сговора, както искате да кажете, азъ мога да ви кажа, че тогава съ инициативи много разумни и целесъобразни населението е подпомагано нееднократно, напр., съ кредити подъ гаранция на държавата.

Азъ вѣрвамъ, че вие ще се съгласите съ онова, което азъ пледирамъ, познавайки условията на този край. Онова, което ви казвамъ, е самата истина и нуждитъ на това население сж такива, каквито ви ги рисувамъ. И затова правителството и Парламентът трѣбва да подкрепятъ правата кауза на това население, което има правото да иска, а дѣлъ на държавата е да го подпомогне.

Нѣкой отъ мнозинството: Да го подпомогне, следъ като вие го направихте просекъ.

Председателствующъ И. Шоповъ: Има думата г. министъръ-председателятъ.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Въпросътъ, който интересува г. Лѣкарски, както и г. Ачковъ, е единъ и сж; той се раздѣля съобразно лицата, които питатъ: доколко г. Ачковъ говори за своя край, г. Лѣкарски говори за този край, отъ който е избранъ. Нѣма нищо чудно въ това, че народниятъ представител се интересува за сѫдбата на населението отъ този край, отъ кѫдето е избранъ. И добре правятъ, че запитватъ.

Гр. Трѣнъ, за който се говори въ питането на г. Лѣкарски, е въ списъка на градовете, които се ползватъ отъ намалениетъ цени на храните.

И. Лѣкарски (д. сг): Неотдавна, следъ моето питане, Трѣнъ го включихте, но Кюстендилскиятъ край продължава да бѫде изключенъ отъ категорията на онния мѣста, които трѣбва да бѫдатъ подпомагани съ 50% намаление.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: И Кюстендилскиятъ край е включенъ.

И. Лѣкарски (д. сг): Не цѣлиятъ.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Не цѣлиятъ.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Трѣнска окolia още отначалото е била включена, само че бѣха събрани един писмо въ Дирекцията на храноизноса.

И. Лѣкарски (д. сг): Да, ползвали сж се съ 25% намаление за житото, безъ напоследъкъ да се доставятъ хrани, защото нѣмало достатъчно.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Сега има.

И. Лѣкарски (д. сг): Но по отношение царевицата, която населението консимира, то е изключено.

Председателствующъ Н. Шоповъ: (Звѣни)

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Тамъ хората не ядатъ царевица.

Г. г. народни представители! Моето интимно убеждение е, че тия краища, които се подпомагатъ отъ държавата въ този размѣръ, въ който това става сега, сж доволни, защото тѣ знаятъ, какви бѣха по-рано цените на храните въ тѣхни край въ сравнение съ тия въ другите краища на България — двойно по-голъми. Сега тѣ получаватъ храните на много низки цени.

Министъръ Д. Гичевъ: Царевицата по 1·20 л.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Царевицата по 1·20 л., но тѣ не получаватъ царевица.

Нѣкой отъ мнозинството: Само жито получаватъ.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Азъ поискахъ сега набързо да ми дадатъ сведения. Изпратено имъ е: 500 тона пшеница, 100 тона ръжъ и 100 тона брашно. Тѣ се ползватъ съ 25% намаление и не плащатъ транспорта. Това е въ Кюстендилската окolia. Тѣ щото това население е подпомогнато.

Но г. Лѣкарски поддържа друга теза: да дадемъ заеми на населението отъ Земедѣлската банка, за да може то съ тия земи да прави — какво? — Да си купува храните, безъ да се ползува отъ намалението. Ами че тогава то ще бѫде въ по-лошо положение. Ние сега му даваме възможност да се храни по-евтино и безъ задълженя. На бедствувашите, които сж съвѣршено бедни, можемъ да дадемъ храна безъ пари, но тая препоръка, която вие, г. Лѣкарски, ни давате, азъ я съмътъ неумѣстна. Тя е даже лоша, Нѣма защо да се заблуждава населението. Ние се стремимъ сега да му помогнемъ, доколкото е възможно да му се помогне.

Г. г. народни представители! Азъ ви увѣрявамъ, че това, което се направи тая година и което коствува на държавата доста милиони лева, . . .

Д-ръ И. Бешковъ (з): 600 милиона лева.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: . . . е достатъчно. И азъ казвамъ, че е най-добре, ако можемъ навредъ да помогнемъ; но не трѣбва да забравяте, че и държавата, при бедственото положение, въ който се намира, толкова може да подпомогне. Въ сравнение съ режима, който съществуваше по-рано, населението въ тия покрайнини сега се прехранва много по-добре и много по-евтино. Вие, г. Лѣкарски, казвате, че има бедствувщи. Да, има бедствувашо население — азъ зная това.

Х. Чолаковъ (з): Резултатъ на тѣхната политика.

Министъръ-председателъ Н. Мушановъ: Но тукъ има народни представители, които сж оттамъ и които казватъ — азъ зная това и по други сведения — че населението е почувствуло помощта, която държавата му дава. Повече не може да се иска. Азъ зная, че е лесно да се каже: „Отворете касите на Земедѣлската банка и купувайте храна за населението“. Но това нѣщо не може да се поддържа сериозно отъ никого. Азъ разбирамъ дължността на държавата въ време на бедствие да се притече на помощъ и затова ние помагаме, като на ония, които могатъ да платятъ, даваме храна на по-евтини цени, а на ония, които съвѣршено не могатъ да платятъ, имъ даваме храна безъ пари. Въ този пътъ ние вѣрвимъ. Отъ туй повече не може да се направи. И мене ми се струва, че при тая политика на правителството днесъ ние трѣбва да получимъ повече похвала, отколкото да се искатъ невъзможни работи, които никое правителство не може да направи. (Рѣкоплѣскания отъ мнозинството)

П. Стоевъ (раб): Г. министре! За безработнитѣ нѣма ли да направите нѣщо?

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Г-да! И за безработнитѣ се грижимъ, но не съ крѣсъци, както вие правите това винаги, а на дѣло. Ето завчера гласувахме три милиона лева за безработнитѣ.

Министъръ С. Стефановъ: Увеличаваме ги още съ два милиона лева.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: По този въпросъ трбова да се разберемъ, г-да. Азъ съмъ тъмъ, че въ този Парламентъ демокрация царува. (Оживление срѣдъ работниците) Недайте се смѣ, защото вашите кули сѫ построени на пѣсъкъ и рухватъ всѣки денъ, а ние всѣки денъ доказваме, че сме отзивчиви къмъ нуждите на работника, на селянина, въобще на срѣднитѣ бедствующи слоеве. (Ржкоплѣскания отъ мнозинството) Положението на държавата е таково, че тя отдѣля отъ залъка си, за да може да подпомогне. Миналата година въ бюджета бѣха предвидени десет милиона лева за безработнитѣ. Ония денъ гласувахме свръхсъмѣтъ кредитъ отъ три милиона лева, който сме на пѣтъ да увеличимъ съ още два милиона лева.

П. Стоевъ (раб): Това нищо не е.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: (Звѣни)

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Тия помощи, които държавата дава на всички бедствующи, при положението, въ което тя се намира, ще трѣба, г-да, да ги оцените по-справедливо. Г-да! Въпросът не се разрешава само съ крѣсъци, за да се прави шумъ и впечатление на ония тѣлпи, които винаги нѣма да сѫ доволни, защото вие ги карате да сѫ такива. (Възражение отъ работниците) Моля, моля, ще трѣба разумно да прецените всѣка една мярка, която се взема отъ правителството, при положението, въ което се намира държавата, и да разберете, че ние правимъ повече, отколкото можемъ, за да облекчимъ тежкото положение на бедствующите съсловия въ България. Ние всички го разбираме. Зимата мина и се надѣваме, че времето, отъ пролѣтта нататъкъ, по-лесно ще се изживѣе. И съ тия помощи, които мислимъ още да дадемъ, съмътамъ, че още повече ще ги облекчимъ. Ако останемъ само на вашия крѣсъкъ — ще приказваме за много, а нѣма да има нищо. Това е вашата политика. Нашата политика е да подпомогнемъ бедствующите и азъ съмъ убеденъ, че, като честни хора, работниците по-добре ще разбератъ нашата политика, отколкото вашия крѣсъкъ! (Ржкоплѣскания отъ мнозинството)

Т. Христовъ (раб): Работниците отъ Свиленградъ много добре я разбраха!

П. Стоевъ (раб): Ситиятъ на гладния вѣра не хвана.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата народниятъ представител г. Иванъ Лѣкарски, за да каже доволенъ ли е отъ отговора на г. министъръ-председателя.

И. Лѣкарски (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ разбирамъ всички съображения, които изѣтъна г. министъръ-председателъ. Безспорно е, че добре сѫ на-прави, като се включи Кюстендилската околия. Но азъ бихъ молилъ г. министъръ-председателя това различие, което се прави за граничните области — за Пашмаклиско, Кърджалийско — да се направи и за Кюстендилската околия, защото и Кюстендилската околия е въ гранична областъ и тамъ царевицата би била предпочита на предъ житото, ради низката ѝ цена, пѣкъ се и консомира извѣрено много тамъ.

Нѣкой отъ мнозинството: И азъ съмъ съгласенъ.

И. Лѣкарски (д. сг): И вие сте съгласенъ, и г. Йовевъ ще бѫде съгласенъ. Това е истината. Нѣма защо, като се дава царевицата съ 50% намаление за Пашмаклиско и Кърджалийско, да се изключва населението отъ Кюстендилския край, което е край границата, и да се допуска една неправда, която смущава и има зловредно влияние върху духа на това население. Това бѫше моята мисълъ.

На второ място г. министъръ-председателъ каза: из-пратиха се безплатно вагони храни. Обаче за Кюстендил-

ската околия не сѫ изпратени такива, а сѫ изпратени въ други пунктове, кѫдето населението въ известни отношения и безъ това е по-добре, отколкото тия покрайнини, за които говоря, особено въ Кюстендилска околия. И ако бихте направили за Кюстендилска околия това, което правите за други околии, азъ вѣрвамъ, пѣкъ и другите мои колеги отъ Кюстендилска околия ще потвърдятъ това — че цѣлото население въ Кюстендилско ще бѫде много дѣволно.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Особено ако даваме храната безъ пари!

И. Лѣкарски (д. сг): Далечъ съмъ отъ тая мисълъ да изхранвате тамошното население бесплатно. Азъ пледирамъ друго: да не се прави разграничение въ полза на нѣкои околии, защото това разграничение влияе зле върху духа на населението, което вижда, че държавата се явява за един майка, за други мащеха. Затуй азъ казвамъ, че въпросът не е локаленъ, а е държавенъ и националенъ, особено предъ видъ характера на туй население, предъ видъ мястата, които то обитава, и предъ видъ задачите, които му се възлагатъ отъ държавата — да се притича на помощъ на нашите гранични власти.

Азъ не искамъ да правя партизански въпросъ отъ това мое питане, не искамъ да уязвявамъ правителството. Азъ съмъ тъмъ, че като направихъ това питане къмъ правителството, г. министъръ-председателъ ще се заинтересува и ще иска докладъ отъ комисаря по прехраната и не-правдите, които бѣха допустнати досега, ще бѫдатъ правени.

Съ тази вѣра въ себе си азъ съмъ доволенъ отъ отговора на г. министъръ-председателя.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Г. г. народни представители! Постъпило е питане къмъ г. министра на външните работи и изповѣданията и къмъ г. министра на финансите отъ народните представители Антонъ Кантарджиевъ и д-ръ Иванъ Бешковъ, съ следното съдѣржание: (Чете)

„Г. г. министри! Извѣнридната сесия на Съвета при Обществото на народите приключи съ въпросът, които интересуватъ България, досежно плащанията ѝ въ чужбина. До българското общество достигатъ откъслечни сведения за работата на той Съветъ и противоречиви сведения за решенията му по отношение нашите плащания.

Ето защо, въвъ основа на чл. 60 отъ правила за вътрешния редъ, молимъ да ни отговорите:

1) какви сѫ точно решенията на Съвета при Обществото на народите, засѣгащи България;

2) Правятъ ли се облекчения на България и въ какъвъ размѣръ.“

Това питане ще бѫде изпратено на г. г. министри, за да отговорятъ.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: За утре да се постави на дневенъ редъ. Още утре ще отговоря.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Г. министъръ-председателъ ще отговори още утре на това питане.

Има думата г. министъръ на вътрешните работи.

На кое питане ще отговорите, г. министре?

Министъръ-председател Н. Мушановъ: За днесъ стига толкозъ. Да пристѫпимъ къмъ дневния редъ. Утре ще продължатъ питанията.

С. Димитровъ (раб): Нека продължи г. министъръ на вътрешните работи. Искамъ да ми отговори на питането за терора въ Орѣховска околия.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: За Орѣховска околия отговорихъ на едно питане и дадохъ пълни освѣтления. Като дойде провѣрката на Орѣховския изборъ, пакъ ще говоря. Нѣма да си губимъ времето два пѣти за една и сѫща работа.

С. Димитровъ (раб): Тамъ има бити работници. Има данни, които още не сѫ опровергани.

П. Фенерковъ (раб): Подали сме питане относно не- предаване на трудовата група управлението на общината въ с. Букъвци.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Разберете, че на всички питания въ едно заседание не може да се отговори.

П. Фенерковъ (раб): Три месеца чакаме.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Не виждатели, че само вие занимавате Събранието въ цъл заседания съ вашите питания.

П. Стоевъ (раб): Като не се отговаря навреме!

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Не можете да говорите по цълъ часъ по едно питане. Никъде не става това нѣщо.

П. Стоевъ (раб): Само по 15 м. говоримъ.

Министъръ-председател Н. Мушановъ: Ако искате, направете интерпелация и сложете сериозно въпроса за добре на правителството, а сега какво е туй: цълъ часъ да губи Парламентъта за едно ваше питане! (Възражения отъ работниците) Стига толкозъ!

П. Стоевъ (раб): Месеци минаватъ, а не отговаряте нито на едно наше питане.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: (Звъни)

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Вие имате питания, които засъгват 5-6 околии или нѣколко окръга, по които питания преписките тръбва да обикалятъ околните и окръзите. Вие имате отправени къмъ мене чудовищи запитвания за събития, станали още презъ м. августъ миналата година, когато азъ не бѣхъ министъръ на вътрешните работи и ги свързвате съ събития, станали презъ месеците февруари и мартъ тази година.

Нѣкой отъ работниците: Не е вѣрно.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Какъ да не е вѣрно? Ако искате, да ви покажа.

Другъ отъ работниците: За тогава имаме питания, на които не ни е отговорено.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: (Звъни)

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Вие сте усвоили една практика да трупате Парламента само съ питания, за да правите обструкция. Азъ ще ви отговоря.

П. Напетовъ (раб): Г. министре! Имаме депозирани питания . . .

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Моля Ви се, г. Напетовъ!

П. Напетовъ (раб): Преди 1-2 месеци сме депозирали питание къмъ г. министъръ-председателя по въпроса за възобновяване търговските и дипломатически връзки съ Съветска Русия.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Моля Ви се, г. Напетовъ!

П. Напетовъ (раб): 3 месеци минаватъ и Вие не щете да отговорите.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: По този въпросъ петъ пъти съмъ отговорилъ вече.

П. Напетовъ (раб): Не е вѣрно.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Ама вие, като чужди агенти тукъ, постоянно повдигате този въпросъ и много пъти тукъ инцидентно се говори по този въпросъ.

П. Напетовъ (раб): Държите неприостанъ езикъ, който не подобава на министъръ.

Министъръ д-ръ А. Гиргиновъ: Я кажете, какво до- стоянство има у Васъ?

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Г. Напетовъ! Правя Ви изобличение и Ви приканвамъ да държите по-приличенъ езикъ къмъ г. министра.

Пристигваме къмъ точка втора отъ дневния редъ — трето члене законопроекта за извънбюджетъ (свръх- смѣтен) кредитъ за 1931/1932 финансова година.

Моля г. докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ д-ръ И. Бешковъ (з): (Чете)

**„ЗАКОНЪ
за извънбюджетъ (свръхсмѣтен) кредитъ за 1931/1932
финансова година.**

Членъ 1. Раेрешаватъ се на министрите извънбюджетни (свръхсмѣтни) кредити за 1931/1932 ф. г., както следва:

I. По редовния бюджетъ на държавата . . . 95.270.507 л.

II. По бюджетъ на фондоветъ . . . 14.207.000 л.

Разпределението на кредитите по министерства, параграфи и фондове е показано въ подробна таблица къмъ закона.

Членъ 2. Разходите, разрешени съ предидущия членъ отъ настоящия законъ по бюджета на държавата, да се покриятъ отъ икономии по същия бюджетъ, а тия по фондоветъ — отъ икономии или наличностите по съответните фондове.

Членъ 3. Кредитът 150.000 л. по § 1 на бюджета на Министерството на войната за 1931/1932 ф. г., за възнаграждение на военно-наемни преподаватели за Военното училище, се намалява съ 80.000 л., съ които се увеличава кредитът 300.000 л. по същия бюджетъ и параграфъ, за възнаграждение на редактора, коректора и писателите по списване военна история.

Членъ 4. Разрешениятъ кредитъ отъ 488.000 л. съ I-о постановление на Министерския съветъ, отъ 1 септември 1931 г., протоколъ № 63, по Министерството на вътрешните работи и народното здраве — администрация и полиция, за издръжка на Главното комисарство по продоволствието (подробната таблица) се разходва по следния бюджетъ:

Точка	Наименование на длъжностите	Месечна заплата	Дневно възнаграждение единому	Разрешени кредити отъ 15.VIII. 1931 г. до 31.III. 1932 г.
I	Главенъ комисаръ . . .	18.000	—	135.000
2	Пом.-главни комисари . . .	—	200	90.000
1	Информаторъ	—	250	56.250
1	Секретарь	5.000	—	37.500
1	Архиваръ-регистраторъ	3.500	—	26.250
1	Машинописецъ (стено-графъ)	3.000	—	22.500
1	Машинописецъ	2.500	—	18.750
1	Прислужникъ	2.500	—	18.750
9	Всичко за заплати и възнаграждения на личния съставъ	—	—	405.000
II	За наемъ на помъщение	—	—	18.000
III	За канцеларски разходи	—	—	30.000
IV	За пътни и дневни пари, за вещи лица и заклести счетоводители	—	—	35.000
	Всичко за веществени разходи	—	—	83.000
	А всичко разходи	—	—	488.000

Членъ 5. Разрешава се да се отсрочи събирането на дължимите пансионни такси при Шуменското опитно педагогическо училище до 31 декември 1931 г., като за закъснените до тая дата и несъбрани такси не се плаща лихва. Ако до тая дата дължимите такси не сѫ внесени, да се събератъ по реда за събиране прѣкътъ данъци, за която целие дирекцията на училището да даде списъци на съответните данъчни началници.

Членъ 6. Кредитът 220.000 л. по § 7 на бюджета на Министерството на финансите за 1931/1932 ф. г. за допълнителен персонал при околовръзките данъчни управлени се намалява съ 40.000 л., съ които се увеличава кредитът 220.000 л. по § 6 на същия бюджетъ за допълнителен персонал при окръжните данъчни управлени.

Членъ 7. Одобрява се XIV-то постановление на Министерския съветъ, отъ 16 юли 1930 г., протоколъ № 44, съ което се разрешава на Министерството на народното просвещение да сключи заемъ отъ фонда „Културно и со-

циално подпомагане на учителите" въ размѣръ 7.000.000 л. Този заемъ, който ще се употреби за изплащане стойността на грубата работа отъ предприятието по постройката на I Софийска девическа гимназия, ще се отпустне презъ течението на 1930/1931 и 1931/1932 ф. г., споредъ изработенитѣ ситуации и ще се погаси въ срокъ 5 години.

За погасяване на тоя заемъ да се предвижда ежегодно въ бюджета на Министерството на обществените сгради, памтищата и благоустройството съответенъ кредитъ.

За оформяне на извършения разходъ разрешава се на министра на народното просвѣщение извѣнбюджетенъ (свръхсмѣтъ) кредитъ отъ 7.000.000 л., който е покритъ съ постѫплението отъ заема.

Членъ 8. Констатиранитѣ до 1 априлъ 1927 г. липси на книги въ библиотекитѣ при пълнитѣ и непълнитѣ срѣдни учебни заведения по Министерството на народното просвѣщение се изписватъ въ разходъ по каталогите на библиотекитѣ при случайнитѣ: когато отговорните лица сѫ починали или забѣгнали въ чужбина и нѣмътъ наследници; когато мѣстожителството на отговорните лица не може да се установи даже чрезъ административнитѣ власти; когато липсата е установена съ актъ, макаръ да не е подписанъ отъ представител на финансова власт или не е установена съ актъ, но се доказва отъ живи свидетели чрезъ писмено разследване или когато липсата своевременно е била отбелязана въ каталога.

Членъ 9. Не се прилагатъ разпорежданията на ал. II къмъ чл. 186 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията по отношение на ония предприемачи, които сѫ поели ангажменти за доставка на хлѣбъ за държавни учреждения и стопанства по търгове, произведени преди влизането въ сила на наредбата № 12/1931 г. на Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни, съ които се нормира цената на житото, ако следъ влизането ѝ въ сила не сѫ изпълнили тия ангажменти.

За доставенитѣ количества хлѣбъ отъ сѫщите предприятия следъ влизането въ сила на сѫщата наредба имътъ се заплаща отъ държавата разликата между нормираниятъ и договорна цена на хлѣба.

Членъ 10. Одобрява се V-то постановление на Министерския съветъ, отъ 2 декември 1931 г., протоколъ № 93, съ което, на основание чл. 4, буква д, отъ закона за пласиране и оползотворяване обществените фондове и пр., се разрешава на Главната дирекция на желѣзниците и пристанищата да направи заемъ отъ Пощенската спестовна каса въ размѣръ 18.000.000 л. Този заемъ да се сключи за срокъ петъ години съ лихва 9% (при условията, изложени въ до-клада № 6364/1931 г. на министра на желѣзниците, пощите и телеграфите до Министерския съветъ) и ще послужи за възстановяване вълнолома на пристанището въ Варна. Разходътъ да се извѣрши съгласно следната

ПОДРОБНА ТАБЛИЦА

за разпределение на кредита отъ 18.000.000 л. за възстановяване приморския вълноломъ при варненското пристанище.

Парagraf	Наименование на разходитѣ	Сума
1	Доставка на два шалана морски типъ . . .	3.500.000
2	Доставка на два двигателя за каменоломната "Лъджата"	3.500.000
3	Доставка на строителни материали (об. камъни и естествени блокове, трошени камъни, циментъ и дървени и желѣзни материали, пѣсъкъ и др.) и извѣрзване зидарски, бетонни и заскалителни работи за възстановяване на вълнолома .	10.000.000
4	Доставка на материали и изплащане на работници на работници въ работилниците и по съдовете за поддръжане и функциониране на строителния инвентаръ, съ които ще се извѣршатъ работите по възстановяване на вълнолома .	1.000.000
	Всичко . . .	18.000.000

Забележка. Министърътъ на желѣзниците, пощите и телеграфите, следъ предварително писмено съгласие на министра на финансите, презъ течението на работите и спо-

редъ нуждите, може съ заповѣдъ да засилва нѣкои отъ кредитите по горните параграфи за сметка на другите, като се запазва общиятъ размѣръ на кредита отъ 18.000.000 л.

Разходването на кредита 18.000.000 л. да се извѣрши до окончателното му изчерпване.

Членъ 11. Одобрява се XXXVI-то постановление на Министерския съветъ, отъ 29 октомври 1931 г., протоколъ № 80, съ което се правятъ отбелязанитѣ по-долу нови измѣнения въ подробната таблица за разпределение на кредита 668.300.000 л. по § 3 отъ бюджета на Главната дирекция на желѣзниците и пристанищата. Този кредитъ е предназначенъ за разходите по държавния стабилизиращ заемъ 1928 ("Д. в." отъ 6 мартъ 1929 бр. 274); подробната таблица е била вече измѣнена съ чл. 17 отъ закона за свръхсмѣтъ кредитъ 1929/1930 ("Д. в." отъ 4 априлъ 1930 бр. 4) и съ чл. 6 отъ закона за свръхсмѣтъ кредитъ 1930/1931 ("Д. в." отъ 9 априлъ 1931 бр. 7):

1. Срещу пореденъ № 1 кредитътъ 184.466.070 л. се намалява съ 1.228.089 л. и остава 183.237.981 л.

2. Срещу пореденъ № 2 кредитътъ 37.935.000 л. се намалява съ 1.626.061 л. и остава 36.308.939 л.

3. Срещу пореденъ № 5 кредитътъ 3.200.000 л. се намалява съ 111.536 л. и остава 3.088.464 л.

4. Срещу пореденъ № 6 кредитътъ 4.000.000 л. се намалява съ 4.000.000 л.

5. Срещу пореденъ № 10 кредитътъ 6.267.400 л. се намалява съ 194.344 л. и остава 6.073.056 л.

6. Срещу пореденъ № 11 кредитътъ 3.200.000 л. се намалява съ 583.201 л. и остава 2.616.799 л.

7. Срещу пореденъ № 17 кредитътъ 3.939.000 л. се намалява съ 1.235 л. и остава 3.937.765 л.

8. Срещу пореденъ № 18 кредитътъ 6.503.530 л. се намалява съ 446.327 л. и остава 6.057.203 л.

9. Срещу пореденъ № 19 кредитътъ отъ 35.000.000 л. се намалява съ 1.224.317 л. и остава 33.775.683 л.

10. Срещу пореденъ № 20 кредитътъ отъ 135.528.000 л. се намалява съ 383.946 л. и остава 137.144.054 л.

Съ така получената сума 9.799.056 л. се усилватъ:

1. Срещу пореденъ № 3 кредитътъ 26.591.000 л., съ 6.046.974 л., или всичко 32.637.974 л.

2. Срещу пореденъ № 8 кредитътъ 15.890.000 л., съ 500.000 л., или всичко 16.390.000 л.

3. Срещу пореденъ № 14 кредитътъ 13.000.000 л., съ 1.065.000 л., или всичко 14.065.000 л., и

4. Срещу пореденъ № 15 кредитътъ 22.100.000 л., съ 2.187.082 л., или всичко 24.287.082 л.

Членъ 12. Разрешава се остатъкътъ отъ кредита 1.650.000.000 л., разрешенъ съ законъ за извѣнбюджетенъ (свръхсмѣтъ) кредитъ за оформяне изплатенитѣ, но неоформени разходи презъ разни години ("Д. в." брой 17 отъ 1930 г.) да се използува и за оформяне такива разходи, извѣршени до края на 1930/1931 фин. година.

Допълнителното разпределение на остатъка да стане отъ Министерския съветъ по докладъ на министра на финансите.

Членъ 13. Одобрява се да остане въ сила и презъ 1932/1933 финансова година „Наредбата за снабдяване държавните учреждения: Министерство на войната, Дирекцията на трудовата повинност и Министерството на правосѫдието – съ брашно отъ Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни“, обнародвана въ „Държавенъ вестникъ“ отъ 17 априлъ 1931 бр. 11.

Одобрява се теже да се направятъ и следните измѣнения въ горната наредба:

2. Параграфъ 7 се заличава“:

„Цената на брашното се опредѣля отъ Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храни и се одобрява отъ Министерския съветъ“.

2. Параграфъ 7 се заличава“.

Г. министре! Да прочета ли подробната таблица?

Министъръ С. Стефановъ: Прочетете я.

Г. Т. Данаиловъ (д. ср): Понеже има измѣнения, да се прочете и таблицата.

Докладчикъ д-ръ И. Бешковъ (з): (Продължава дълчете)

Къмъ чл. 1.

,ПОДРОБНА ТАБЛИЦА
за извънбюджетния (свръхсметън) кредитъ за 1931/1932 фин. година.

Министерства и дирекции	§	За какво се иска кредитът	леva
I. По редовния бюджетъ			
Народно събрание	17	За временни стенografi и машинописци, плащани на смѣна и коректори, плащани на кола	150.000
	26a	Възнаграждение за ношень труда (чл. 66 отъ закона за държавните служители) на чиновниците и служащите при Народното събрание, което се оставя на разположение на председателството за разпределение съобразно положения труда и заплатите	200.000
Държавни дългове	46a	За издръжка на пострадалите отъ войните при М-вото на войната 6.238.146 л. помощь и 3.761.854 л. за връщане остатъка отъ задължението на държавата къмъ бившия фондъ „Подпомагане пострадалите отъ войните“ (чл. 12 отъ закона за бюджета на фондовете за 1927/28 ф. г.)	10.000.000
	45	Субсидия на фонда за пенсии за изслужено време	50.000.000
	49	За изплащане 10% отъ имотите на изселващите се гърци	7.000.000
М-во на вътр. работи и народното здраве (Администрация и полиция)	52	За изплащане отчуждените имоти въ София за нуждите на м-вото — 9.692.000 л., изкупеното здание на г-жа Елена д-ръ Шишкова, въ гр. В. Търново, за административно-полицейските учреждения въ същия градъ — 920.350 л.	10.612.350
	8a	За издръжка на Главното комисарство по продоволствието отъ 15. VIII. 1931 г. до 31. III. 1932 г. (чл. 4 отъ наст. законъ)	488.000
М-во на народното просвещение	54	Храна на болници и др. въ Александровската болница	450.000
М-во на финансите	43	Разноски по погребението на Доростоло-червенския митрополитъ Василий — 33.866 л., на намѣстникъ-председателя на Св. Синодъ — Врачанския митрополитъ Климентъ — 72.380 л., на бившия министъръ Добри Петковъ — 16.431 л., на генералъ Ив. Фичевъ — 19.814 л., и помощъ за погребението на общественика Дим. Мишевъ — 20.000 л., Последната сума да се оправдае съ разписка отъ сина на покойния Ник. Д. Мишевъ, който се е грижилъ за погребението	162.491
	38	Изплащане доставенъ кибитъ през минали години	2.500.000
	44	За изплащане стойността и разноските по пренасянето, застраховката и пр. на изпратеното брашно отъ Дирекцията за закупуване и износъ на зърнени храсти за населението въ Корча — Албания, пострадало отъ земетресението през 1931 г.	447.666
М-во на търговията, пром. и труда	233	Изплащане на отчуждени имоти за нуждите на държавната минерална баня „Солу-Дервентъ“	1.300.000
	1	Надници на работниците по шата въ Държавната печатница — 1.000.000	1.160.000
	7	Надници на времени надничари при същата печатница — 160.000	4.000.000
	1	Купуване консомативни материали за същата печатница	800.000
	3	За общъ времененъ персоналъ при Гл. дир. на статистиката	3.000.000
Бюджетъ по изпълнение договора за миръ	5	Поддържане Смѣсената гръцко-българска комисия по изселването	
		За разноски по участието на България въ международни комисии, Обществото на народите и пр.	3.000.000
		Всичко по редовния бюджетъ	95.270.507
II. По бюджетите на фондовете			
Фондъ „Обществени осигуровки“	6	Хонораръ на лѣкарни, зъболѣкарни и акушерки	8.000.000
	7	Лѣкарства, санитарни материали и пр.	2.000.000
Фондъ „Постройка на телеграфо-пощенски помѣщения и набавяне пощенски вагони“	13	Платни пари за настаняване и парични помощи при безработица	3.000.000
	4	За довършване постройката на т. п. станция въ гр. В. Търново	600.000
	7	За довършване постройката на т. п. станция въ гр. Габрово	600.000
Фондъ „Пенсии за изслужено време“	4	Възнаграждение на частните лица (не държавни служители), участвуващи въ комисията по изготвяне законопроекта за пенсии за изслужено време по 100 л. на заседание единому	7.000
		Всичко по бюджетите на фондовете	14.207.000

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Има думата г. министърът на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Азъ ще моля народното представителство да се съгласи въ законопроекта да се направят нѣкои поправки и да се впишатъ нѣкои нови пера, които сѫ резултатъ на допълнително проучване.

Въ подробната таблица за извънбюджетния (свръхсмѣтен) кредитъ за 1931/1932 финансова година, приложение къмъ чл. 1 отъ закона, по фонда „Обществени осигуровки“ кредитът отъ 3.000.000 л. по § 13 на сѫщия фондъ да се увеличи съ 2.000.000 л., или всичко да стане 5.000.000 л., като съответно се поправи сборътъ на кредитъ по таблицата и по закона.

Касае се да се увеличи фондътъ за безработицата Предлагамъ да се гласува това предложение.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който е съгласенъ съ поправката, предложена отъ г. министър на финансите, моля, да вдигне рѣка. Министерство, Събранието приема.

А. Кантарджиевъ (д): Работниците не гласуватъ за безработните.

П. Стоевъ (раб): Не се чува какво се гласува.

Нѣкой отъ мнозинството: Така ли защищавате интересите на работниците? (Гълъчка)

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Моля! Има думата г. министърът на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Въ подробната таблица, приложение къмъ чл. 1 отъ закона, „I. По редовния бюджетъ“, да се прибави следъ думите „Държавни дългове“: „Министерство на външните работи и на изпълненията, отдѣлъ II, Българска православна църква, § 18, Държавна помощъ за издръжане на духовните семинари въ София и Пловдивъ – 150.000 л.“ – понеже не достига кредитътъ, който е даденъ.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който е съгласенъ съ направеното предложение отъ г. министър на финансите, моля, да вдигне рѣка. Министерство, Събранието приема.

Министъръ С. Стефановъ: Къмъ сѫщия чл. 1, подробната таблица по бюджета на фонда „Пенсии за изслужено време“, § 4, текстътъ да си остане тъй, както е напечатанъ, съ кредитъ 20.000 л., защото измѣненето, което е направено въ комисията и прието на второ четене, е погрѣшило, тъй като това възнаграждение се опредѣля отъ Министерския съветъ и не може да бѫде предвидено по 100 л. Възнаграждението на чиновниците или частните лица...

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): На външните лица.

А. Буковъ (з): Външните лица или държавните служители.

Министъръ С. Стефановъ: ... и външните, и служебните, които участватъ въ тая комисия извънъ служебното време, ще се опредѣля по решение на Министерския съветъ. Общиятъ кредитъ ще бѫде 20.000 л.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема предложението, направено отъ г. министър на финансите, моля, да вдигне рѣка. Министерство, Събранието приема.

Министъръ С. Стефановъ: Предлагамъ кредитътъ, предвиденъ въ бюджета на Министерството на земедѣлието и държавните имоти, по § 18 на фондъ „Елизоотии“ отъ 1.000.000 л., помошъ за постройка на кланица въ гр. Варна – понеже не можа да се използува тоя кредитъ – да се даде въ разпореждане на министъра на земедѣлието, за да го разпредѣли подъ формата на помошъ между нуждаещите се общини и постоянни комисии, които строятъ кланици.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): Или, по-право, които сѫ построили.

Министъръ С. Стефановъ: Които строятъ, за довършване.

Това да се прибави като нова алинея къмъ чл. 3.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема това предложение на г. министър на финансите.

Министъръ С. Стефановъ: Предлагамъ къмъ чл. 3 да се прибави следната нова алинея: (Чете) „Кредитъ по отдѣлъ II, чл. 16, на бюджета на Главната дирекция на желѣзниците и пристанищата за 1931/1932 финансова година се намалява съ 400.000 л., съ която сума се увеличава кредитъ по отдѣлъ II, чл. 18, на сѫщия бюджетъ“.

Става само едно прехвърляне на кредита отъ чл. 16 къмъ чл. 18.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема това предложение на г. министър на финансите.

Г. Т. Данаиловъ (д. сг): И въ минало и въ сегашно време, за съжаление, желѣзниците много пѫти играятъ съ бюджетите си. Не може такава игра!

Д. Долбински (з): Вие не можахте да я оправите, та сега ние ще я оправимъ!

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема на трето четене законопроекта за извънбюджетенъ (свръхсмѣтен) кредитъ за 1931/1932 финансова година така, както се докладва отъ г. докладчика, съ приетите измѣнения, предложени отъ г. министър на финансите, моля, да вдигне рѣка. Министерство, Събранието приема.

Пристигваме къмъ точка трета отъ дневния редъ – второ четене законопроекта за данъчни облекчения.

Министъръ С. Стефановъ: Азъ моля, г. г. народни представители, да се съгласите да вдигнемъ сега заседанието, защото нѣмахъ време да разгледамъ решенията на комисията по този законопроектъ.

За следното заседание предлагамъ да имаме сѫщия дневенъ редъ, безъ разглежданіе точки, като г. Гиринъ ще отговори на отправените къмъ него питания.

Н. Алексиевъ (з): И г. министъръ-председателъ ще отговори.

Председателствуващъ Н. Шоповъ: Който приема предложението на г. министър на финансите, моля, да вдигне рѣка. Министерство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 19 ч. и 38 м.)

Председателъ: АЛ. МАЛИНОВЪ

Подпредседателъ: Н. ШОПОВЪ

Секретаръ: Н. ГАВРИЛОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: Д. АНТОНОВЪ

ПОПРАВКА НА ПО-ВАЖНИ ПЕЧАТНИ ГРЪШКИ.

Стр.	Колона	Редъ	Напечатано:	Да се чете:
1560	лъва	9 отдолу нагоре	освенъ	основна
4560	дясна	21 отгоре надолу	можахъ да се снабдя съ онъзи цифрови данни, съ които	може да се приеме даването отдълно възнаграждение за